

Revoluce víry

Papež František - Rio de Janeiro

podklady pro práci
ve společenství mládeže

Sekce pro mládež ČBK, 2013

Milí mladí přátelé

a vy, kdo mladé lidi doprovázíte na jejich cestě víry.

Dostáváte do rukou formační materiály pro společenství mládeže, které vycházejí z promluv papeže Františka během Světového dne mládeže v Rio de Janeiro. Jejich plné znění je možné najít na www.radiovaticana.cz a vyšly také knižně v nakladatelství Ikar: *Proším o přátelský dialog - František v Rio de Janeiro 2013*.

Slova papeže jistě v mnohém mladé lidi inspirují. Zkušenost praví, že pro větší užitek (osobní i společný) je dobře se k pronesenému různým způsobem vracet. Proto nabízíme deset setkání nad slovy papeže.

Jednotlivé kapitoly jsou rozděleny do čtyř částí: slova Františka, Písmo svaté, metodika a modlitba. Snažili jsme se soustředit zvláště na to, aby materiál poskytl dostatek podnětů pro práci ve společenství. Pochopitelně lze z navrženého vybrat jen část.

Kéž Bůh prostřednictvím slov nástupce apoštola Petra oslovuje nás samotné i mladé lidi!

Za Sekci pro mládež ČBK
Ludmila Horáčková, P. Roman Dvořák, P. Jan Balík

Obsah

.....

část I. – VÍRA JAKO VZTAH LÁSKY

I. NECHEJ SE MILOVAT JEŽÍŠEM

– je to přítel, který nezklame 4

II. PODEJ KRISTA 10

III. ŘETĚZEC PŘEDÁVÁNÍ VÍRY 17

část II. – POSILA ŽIVOTA VÍRY

IV. PŮDA PRO SETBU VÍRY 24

V. PROSTOR PRO TRÉNINK 31

VI. MÍSTO PRO STAVBU 36

VII. KŘÍŽE SVĚTA 42

část III. – VÍRA A POSLÁNÍ

VIII. JDĚTE 48

IX. BEZE STRACHU 53

X. SLOUŽIT 58

část I. – VÍRA JAKO VZTAH LÁSKY

.....

I. NECHEJ SE MILOVAT JEŽÍŠEM – je to přítel, který nezklame

1. slova Františka

„Drazí mladí, důvěřujeme Kristu a svěřme se mu, neboť On nikdy nikoho nezklame! Pouze **v Kristu, který zemřel a vstal z mrtvých, nalezneme spásu** a vykopení. S ním zlo, utrpení a smrt nemají poslední slovo, protože On nám dává naději a život.“

(po křížové cestě)

Mladí účastníci SDM „pocházejí z různých kontinentů, hovoří rozdílnými jazyky, jsou nositeli nejrozličnějších kultur, a přesto **v Kristu nalézají odpověď** na své nejvyšší a společné touhy. Mohou u něho utišit hlad po průzračné pravdě a ryzí lásce, které by je přes veškerou jejich rozdílnost sjednotily.

Kristus jim poskytuje prostor. Ví totiž, že není nic silnějšího, než energie vyzařující ze srdcí mladých lidí, které si podmanilo jeho přátelství. Kristus mladým lidem důvěřuje a svěřuje jim budoucnost svého vlastního poslání: ‘Jděte, získávejte učedníky’; jděte za hranice lidských možností a utvářejte bratrský svět. Také mladí lidé však Kristu důvěřují – s ním nemají strach riskovat svůj jediný život, neboť vědí, že je nečeká zklamání.“

(první slova v Brazílii)

„Kolik jen těžkostí je v životě každého, v našem lidu, v našich společnostech! Jakkoli velkými se však mohou zdát, Bůh nikdy nedopustí, aby nás pohltily. Tváří v tvář sklíčenosti, která může nastat v životě toho, kdo pracuje na evangelizaci, nebo toho, kdo se snaží žít víru

jako otec a matka rodiny, říkám jasně: Mějte vždycky v srdci jistotu, že Bůh jde spolu s vámi a ani na okamžik vás neopouští! Nikdy neztrácejme naději! Nikdy ji ve svém srdci nezhášejme! Drak, zlo je v našich dějinách, ale není tím, kdo je silnější. Silnější je Bůh a Bůh je naše naděje!

Kdo je mužem či ženou naděje, oné velké naděje, kterou nám dává víra, ten ví, že i **uprostřed těžkostí Bůh jedná a překvapuje nás**. Bůh pro nás chystá vždycky něco lepšího. Žádá však od nás, abychom se nechali překvapovat jeho láskou a přijímali tato jeho překvapení. Důvěřujeme Bohu!“

(Aparecida)

2. Písmo

Mt 5,1-12

„Když Ježíš uviděl zástupy, vystoupil na horu, a jak se posadil, přistoupili k němu jeho učedníci. Otevřel ústa a učil je:

Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.

Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni.

Blahoslavení tiší, neboť oni dostanou zemi za dědictví.

Blahoslavení, kdo lační a žízňají po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.

Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství.

Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.

Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny.

Blahoslavení, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je nebeské království.

Blahoslavení jste, když vás budou kvůli mně tupit, pronásledovat a vylhaně vám připisovat každou špatnost; radujte se a jásejte, neboť máte v nebi velkou odměnu. Tak přece pronásledovali proroky, kteří byli před vámi.“

3. Metodika

Posadte se a jeden přečte slova papeže, nad kterými se budeme dále zamýšlet.

Témata k zamýšlení (společnému i osobnímu)

- » Kým je pro mě Ježíš?
- » Jaké jsou moje touhy, jakých oblastí života se týkají, k čemu směřuji? Mluvím o nich s Ježíšem? Jakou konkrétní Ježíšovu odpověď na mé tužby jsem dostal/a.
- » Jaké těžkosti teď aktuálně prožívám (ve vztazích, v rodině, škole, ve vztahu k Bohu, v přijetí sebe, atd.)? Jak na ně reaguji? Kdy a u koho hledám útočiště, útěchu, pomoc?
- » Jsem člověkem naděje? Jak získávám naději? Jak se má naděje projevuje?
- » Jak a čím mě Ježíš překvapil? Mám překvapení rád/a, a dávám Bohu i lidem šanci mě překvapit nebo usiluji o to „mít všechno v ruce“?

Návrh společné aktivity

myšlenka k rozvinutí

Láska není jen nějaké slovo, cit, charakteristika, doplněk. Má své konkrétní projevy, je vynalézavá, neúnavná, umí se obětovat a vyvolává odpověď. Láska, která se uskutečňuje v prostoru přátelství, není „jednosměrkou“. Je to komunikace, která probíhá oběma směry – každý účastník tohoto dialogu je zároveň vysílačem i příjemcem. Úžasné je, že láska, ačkoliv se dává, tak jí neubývá, ale množí se a obohacuje nejen ty, kteří ji sdílejí, ale i jejich okolí. Prostor přátelství je potřeba udržovat bez bariér, protože by měly rušivý efekt.

pomůcky

- 3 ks balícího papíru (velikost úměrně počtu účastníků), fixy

průběh

- Budeme pracovat formou brainstormingu. Na každé zamýšlení si dáme 3-4 min., po té, co všichni dopíší, jeden přečte všechny zápisy nahlas, teprve potom postoupíme k dalšímu.
  1. zamýšlení – Jak konkrétně mě Ježíš miluje? V čem vnímám jeho lásku? Na baličák napíšeme „Ježíš mě miluje“ a k tomu mohou všichni dopisovat to, na co při zamýšlení přijdou.
  2. zamýšlení – Jak konkrétně miluji já Ježíše? Jak tuto svou lásku projevuji? Na druhý baličák napíšeme „Já miluji Ježíše“ a opět všichni píší své myšlenky.
  3. zamýšlení – Co může překážet, narušovat či bořit most lásky mezi mnou a Ježíšem? Co zabraňuje lásku od Krista přijímat a odpovídat na ni svojí láskou? Na třetí baličák napíšeme např. „Překážky“ a postupujeme jako u předchozích.
- Zastavíme se potom nad „překážkami“. Zkusíme o nich mluvit a společně je rozdělit do tří kategorií, podle toho, jakou pozornost od nás tato „kalamita“ vyžaduje. BDĚLOST – vznikají z nepozornosti, omylu, nejsou až tak závažné, ale přesto je to pro nás upozornění, abychom je nenechali přerůst v něco většího nebo z množství maličkostí nevznikl vážný problém. POHOTOVOST – jsou důsledkem našich slabostí, zlovyků, nepořádku, laxnosti, atd. Podemílají a oslabují naše rozhodnutí, pozornost a úsilí. Nesmíme je brát na lehkou váhu, protože jsou vážnou výstrahou před kalamitou, a tak bychom měli rychle zapracovat na jejich odstraňování. Můžeme si v tom navzájem pomoci modlitbou. OHROŽENÍ – jsou důsledkem našeho přikývnutí na zlo, ať už při nějakém zkratu či úletu nebo v horším případě při vědomém a promyšleném rozhodnutí. Vážně narušují až znemožňují dialog lásky, ničí přátelství. Vyžadují okamžitá opatření! V první řadě nezůstat sám, obrátit se na Krista a s důvěrou prosit o záchranu. Je dobré požádat o pomoc kněze (svátost smíření, rozhovor), přátele ze společenství (modlitba), atd.
- každý ať si ve chvíli ticha pojmenuje (sám pro sebe), která překážka mu nejvíce brání a co s ní bude dělat.

Náměty na další konkrétní úkoly pro život

- » Udělejte si společně „pomocníka“ pro chvíle těžkostí, chvíle, kdy se cítíte sami, ztraceni, nemilovaní, vzdálení: sestavte si společně seznam odkazů na úryvky Bible, které k vám v takových chvílích promlouvají, pomáhají vám, připomínají lásku Boha k člověku a vedou vás k naději a důvěře Bohu.
- » Každé ráno „pošli SMS“ svému příteli Ježíšovi – třeba mu řekni, že ho máš rád/a, že mu přeješ krásný den a hodně radosti, že před sebou máš příjemné i těžké věci, tak ať na tebe myslí a drží ti palce, a že se těšíš na chvíli, kterou budete mít jen pro sebe a řeknete si „jak bylo“.

Myšlenkové shrnutí

- » Ježíš je nejvěrnější přítel, který nikdy nezklame - neodvrátí se ode mne v žádné situaci, ale je vždy se mnou. Zaslouží si moji důvěru.
- » Ježíš touží po mém dobru, zná mé otázky a touhy, trpělivě mě doprovází v mých hledáních a chce nasytit můj hlad po pravdě a ryzí lásce.
- » Ježíš, který se mnou nese všechny těžkosti a bolesti života, je silnější než jakékoliv zlo a nedopustí, aby mě utrpení pohltilo a zbavilo naděje. On sám jedná i uprostřed těžkostí a překvapuje svou láskou.

4. Modlitba

Cílem této modlitby je uvědomit si Boží přítomnost a zájem o mě.
Je vhodné sedět v kruhu.

Píseň

Moderátor vede mladé ke ztišení a vnímání své osoby. Může pomoci, pokud účastníci zavřou oči a moderátor přednáší modlitbu, v níž děkujeme za to, co běžně přehlízíme, ale přítom je to Božím darem. Po každém výroku je třeba nechat chvíli ticha na doznění.

Díky, Pane, za mé tělo.
Díky, Pane, za můj dech.
Díky za tep mého srdce.
Za mé oči.
Za mou tvář.
Za mé uši.
Za mé ruce.
Za mé nohy.
Díky za schopnost pohybu.
Za ústa.
Za vlasy.

Zde je možné přidávat další poděkování týkající se člověka.

Nyní je možné, aby účastníci sedící či stojící v kruhu položili pravou ruku na rameno svého souseda (pravá ruka je ta, která žehná) a kromě toho, že budou vnímat následující modlitbu vzhledem k sobě, mohou se k ní připojit i s prosbou, aby můj soused po pravici také zakoušel Boží přátelství a blízkost.

Bože, tys stvořil člověka a chceš, abych i já žil. Ty sis mě zamiloval, neustále na mne myslíš, děkuji, že jsem pro Tebe krásný, krásná, že se mnou dýcháš, žes chtěl, abych měl(a) právě barvu očí a vlasů, kterou mám; že mě vidíš krásného(ou) tak, jak jsem vyrostl, že se raduješ spolu se mnou, když očima vidím, co je krásné, když naslouchám přírodě i druhým... Skrze Ježíšovo slovo mě už nenazýváš služebníkem, ale přítelem (srov. J 15, 15), povolal jsi mne osobně, mým jménem a skrze proroka Izaiáše říkáš: „Jsi můj, má,... jsi v mých očích drahý a vzácný!“ (srov. Iz 43, 1.4a)

Nyní volejme k tomu, který nás povolal k životu, jak nás Ježíš naučil:
Otče náš...

Závěrečná píseň.

II. PODEJ KRISTA

1. slova Františka

„‘Podej víru’ – co to znamená? Když se připravuje nějaké dobré jídlo a vidíš, že chybí sůl, tak ‘podáš’ sůl, chybí olej, podáš olej... ‘Podat’, tedy přinést, dodat. Tak je tomu i v našem životě, drazí mladí. Pokud chceme, aby měl opravdu smysl a plnost, jak si sami přejete a zasluhujete, říkám každému a každé z vás: **‘Podej víru’ – a tvůj život dostane novou příchut’**; ‘podej lásku’ – a tvůj život bude jako dům postavený na skále, tvoje cesta bude radostná, protože potkáš mnoho přátel, kteří půjdou s tebou.

Ježíš je ten, který nám přináší Boha a který nás vede k Bohu, s ním se celý náš život proměňuje, obnovuje a my můžeme hledět na skutečnost novými očima z Ježíšova hlediska, jeho vlastníma očima. ‘Podej Krista’ a tvůj život bude naplněn jeho láskou, bude plodným životem.

V koho skládám svou důvěru? V sebe sama, ve věci, nebo v Ježíše? Všichni jsme často pokoušeni stavět se do centra, věřit, že jsme osou veškerenstva, věřit, že pouze my budujeme svůj život, anebo si myslet, že majetek, peníze a moc dávají štěstí. Ale všichni víme, že tomu tak není! Jistě, majetek, peníze a moc mohou poskytovat chvilkové opojení, iluzi štěstí, ale nakonec se sami staneme jejich majetkem, vnucují se nám stále více a nikdy nás nenasytí. Nakonec jsme ‘zahlceni’, ale nikoli ‘zasyceni’. Je velmi smutné vidět mládež ‘zahlcenou’, ale slabou. Mládež má být silná, žít se svojí vírou, a nikoli se cpát jinými věcmi.

Drahý mladíku, drahá dívko, ‘podej Krista’ svým životem. Naslouchej mu pozorně a jeho přítomností bude nadšeno tvé srdce; podej Krista: On tě přijímá ve svátosti odpuštění, On tě čeká také v eucharistii a **očekává tě také v lidství mnoha mladých, kteří tě obohatí svým přátelstvím**, povzbudí svým svědectvím víry, naučí řeči lásky,

dobroty a služby. Nechej se hledat Ježíšem, nechej se milovat Ježíšem, je to přítel, který nezklame.

(při uvítání na Copacabaně)

„Víra v Ježíše Krista není žert, je to něco mnohem vážnějšího. Je skandál, že Bůh přišel, aby se stal jedním z nás. Je skandál, že umřel na kříži. Je to skandál: skandál kříže. Kříž nadále budí pohoršení, avšak cesta kříže a Kristova vtělení je jediná jistá. **Nedělejte prosím z víry koktejl**. Můžete si udělat koktejl z pomeranče, jablka nebo banánu, ale nikoliv z víry. Víra je úplná a nelze ji rozpustit. Je to víra v Ježíše. Je to víra v Božího Syna, který se stal člověkem, miloval mne a zemřel pro mne.“

(mladým z Argentiny)

2. Písmo

Mt 25,31-46

„Až přijde Syn člověka ve své slávě a s ním všichni andělé, posadí se na svůj slavný trůn a budou před něj shromážděny všechny národy. A oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů. Ovce postaví po své pravici, kozly po levici. Tu řekne král těm po své pravici: ‘Pojďte, požehnaní mého Otce, přijměte jako úděl království, které je pro vás připravené od založení světa. Neboť jsem měl hlad, a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a dali jste mi napít; byl jsem na cestě, a ujali jste se mě, byl jsem nahý, a oblékli jste mě; byl jsem nemocen a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste ke mně.’ Spravedliví mu na to řeknou: ‘Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a dali jsme ti najíst, žíznivého, a dali jsme ti napít? Kdy jsme tě viděli na cestě, a ujali jsme se tě, nebo nahého, a oblékli jsme tě? Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme k tobě?’ Král jim odpoví: ‘Amen, pravím vám: Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali.’ Potom řekne i těm po levici: ‘Pryč ode mne, vy zlořečení, do věčného ohně, který

je připraven pro ďábla a jeho anděly. Neboť jsem měl hlad, a nedali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a nedali jste mi napít; byl jsem na cestě, a neujali jste se mě, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě; byl jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě.‘ Tu mu na to řeknou také oni: `Pane, kdy jsme tě viděli hladového nebo žíznivého, na cestě nebo nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?‘ On jim odpoví: `Amen, pravím vám: Cokoli jste neudělali pro jednoho z těchto nejposlednějších, ani pro mne jste neudělali.‘ A půjdou do věčného trápení, spravedliví však do věčného života.“

3. Metodika

Posaďte se a jeden přečte slova papeže, nad kterými se budeme dále zamýšlet.

Témata k zamýšlení (společnému i osobnímu)

- » Jakým způsobem přináším (podávám) Krista do prostředí, v němž žiji – svým vrstevníkům, spolužákům, své rodině,...? Je na mě znát radost z daru víry nebo mám spíše strach dát víru najevo?
- » V koho vkládám svoji důvěru? Kdo nebo co stojí v centru mojí pozornosti, komu nebo čemu nejčastěji naslouchám? Co nebo kdo mě činí šťastným? U koho nebo v čem hledám posilu, čím se „živím“?
- » Jak vážně beru svoji víru (je to životní styl, hobby, image, kamínek v botě, nutnost...)? Čím pro mě víra je, jak se projevuje? Beru víru jako celek nebo je něco, co „vynechávám“? Čeho konkrétně se týkají moje pochybnosti? Jak se projevuje moje víra?

Návrh společné aktivity

myšlenka k rozvinutí

Evangelium nám vysvětluje, že Ježíš se ztotožňuje s každým člověkem a všechny naše dobré i zlé skutky, prokázanou či odmítnutou lásku vztahuje sám na sebe. Jde o velmi vážnou věc - prokazování lásky a milosrdenství je postaveno jako podmínka pro život v Božím

království. Jaká je naše láska ke každému bližnímu? Jak jsme vnímaví pro své okolí, jak moc nám záleží na ostatních lidech?

pomůcky

papír a tužka pro zapisovatele

průběh

- Přečteme si společně úryvek z Matoušova evangelia (Mt 25, 31-46), nejlépe 2x za sebou, pomalu a nahlas.
- Rozdělíme se do skupinek cca po 4 lidech, v každé skupince by měl být stanoven (nejlépe předem) moderátor, který povede diskusi, a také zapisovatel, který zaznamená stručně v bodech náměty, které vzejdou. (práce ve skupině může trvat 20 – 30 min., podle aktuální situace a atmosféry)
- Prvním úkolem práce ve skupině bude formou diskuse a výměny zkušeností reflektovat naši schopnost/neschopnost vidět v každém člověku Krista a konkrétním skutkem mu projevit lásku. Asi záleží na člověku a situaci. Můžeme si vzít na pomoc charakteristiku tří kategorií:
SNADNÉ – automatické, je to jen otázka pozornosti a vnímavosti a hned zareagují. Jakou formu a rozsah má skutek lásky?
MOŽNÉ – se sebezapřením a s vynaložením určitého úsilí, rozhodnutím vůle se v druhém člověku snažíme pohlížet jako na Krista a konkrétně mu pomoci.
NEMOŽNÉ (zatím) – dotkli jsme se našich limitů a nedokážeme v konkrétním člověku vidět Krista a mít ho rádi, obracíme se zády. Co je tou překážkou, tím hlavním důvodem? Jak bychom se mohli pokusit tuto překážku postupně překonat, snížit,...?
- Druhou otázkou k diskusi bude: Jak konkrétně můžeme zareagovat na různé podoby hladu, žízně, nahoty, nemoci, samoty a nesvobody našich vrstevníků – ve farnosti, ve třídě, v domě, ve vsi,... Jakým konkrétním způsobem jim můžeme dát to nejcennější – Krista a jeho lásku? Můžeme v tom udělat nějaký společný krok?

- Po té, co se zase všichni sejdou, seznámí zapisovatelé s výsledky diskuse (stručně) a s náměty, jak reagovat na potřeby vrstevníků. Pokusme se alespoň jeden námět zrealizovat (hned si stanovme který, jak a kdy).

Náměty na konkrétní úkol pro život

- » Zkuste oslovit mladé lidi, kteří u vás navštěvují nedělní bohoslužby, ale neznáte se nebo nejste v kontaktu. Oslovte je a pozvěte do vašeho společenství nebo na nějakou společnou akci.
- » Zamysli se, jakým způsobem prožíváš mši svatou a jaký je tvůj vztah k eucharistii. Pokud je mše pouhou povinností, dar eucharistie a svátosti smíření zůstává z tvé strany „nerozbalený“, udělej s tím něco! Svěř např. tuto situaci do modlitby, pokus se dozvědět něco víc o obsahu mše svaté, seber odvahu a jdi se setkat s Božím milosrdenstvím ve svátosti smíření. Pokud si nevíš rady nebo se bojíš, požádej kněze o pomoc a hlavně to neodkládej! Ježíš na tebe čeká s láskou!

Myšlenkové shrnutí

- » Pokud chceme, aby náš život měl smysl a plnost, je třeba „podat víru, podat naději, podat lásku“ do každé situace, vztahu, oblasti života. Potom bude mít život novou příchut', bude jako dům postavený na skále a naše cesta bude radostná, protože mnoho přátel půjde s námi.
- » Ježíš je milující přítel, který nás zve, abychom v něho skládali svou důvěru, nenechali se zahltnout náhražkami, ale sytili se vírou. Ježíš nás přijímá ve svátosti odpuštění, čeká v eucharistii a také v lidství tvých dobrých přátel.
- » Nedělejme z víry koktejl! Víra v Ježíše – Božího Syna, který se stal člověkem a z lásky zemřel za každého člověka, je úplná a nelze ji rozpustit.

4. Modlitba

Touto modlitbou chceme děkovat, že různým způsobem můžeme nést Krista a prosit o schopnost podat Krista těm, kteří mi leží na srdci.

Pomůcky: svíce, „baličák“ (dle počtu účastníků, nejméně formát A2), papírky dvou barev, které jdou přilepit na baličák (popř. lepidlo), tužky

Příprava: Baličák umístěte doprostřed modlicích se a do jeho středu dejte svíci. Od ní ke krajům se namalují paprsky; svíce je symbol Krista, od něj vše dobré vychází a k němu má směřovat

Píseň

Ve chvíli ticha píše každý z nás na papírky jedné barvy to, čím se mi podařilo svědčit o Kristu, někoho povzbudit, potěšit, dodat naději, pomoci slabšímu, někoho navštívit, rozdělit se o něco ze svého, přispět na pomoc trpícím... Papírků může mít každý libovolný počet nebo určit počet moderátor.

Po chvíli začneme tyto papírky lepit na paprsky směřující ke svíci a při nich může každý za to, co na papírku má pronést díky.

Píseň

Nyní budeme na papírky další barvy psát lidi, kteří potřebují Krista nebo kterým bych ho chtěl podat (věřícím či nevěřícím). Stačí křestní jméno a dokonce mohu zvolit (z důvodu důvěrnosti) „zástupné jméno“, čili myslet někoho, ale na papírek napsat fiktivní jméno – Bůh ví, na koho myslím.

Tyto papírky lepíme opět na paprsky, kamkoli mezi způsoby, kterými už někdo o Kristu svědčil. Při lepení papírku vyslovíme napsané jméno – to je samo o sobě prosbou, ke které se v duchu připojují všichni.

Vznikne „mozaika“ toho, co se nám podařilo i těch, kteří takové svědectví potřebují.

Píseň

Modlitba Matky Terezy Pane, když mám:

Pane, když mám hlad, sešli mi někoho, kdo potřebuje nasytit.
Když mám žízeň, sešli mi někoho, kdo potřebuje utišit žízeň.
Když je mi zima, sešli mi někoho, kdo potřebuje zahřát.
Když jsem smutný, sešli mi někoho, kdo potřebuje potěšit.
Když jsem chudý, sešli mi někoho, kdo je chudší než já sám.
Když nemám čas, sešli mi někoho, kdo potřebuje vyslechnout.
Když jsem potupený, sešli mi někoho, koho bych mohl chválit.
Když ztrácím odvalu, sešli mi někoho, kdo potřebuje povzbudit.
Když se cítím nepochopený, sešli mi někoho, kdo potřebuje obejmout.
Když se necítím milován, sešli mi někoho, kdo potřebuje lásku.

Píseň

III. ŘETĚZEC PŘEDÁVÁNÍ VÍRY

1. slova Františka

„Dnes si církev připomíná rodiče Panny Marie a prarodiče Pána Ježíše – svatého Jáchyma a Annu. V jejich domě spatřila světlo světa Panna Maria, počatá bez poskvrny prvotního hříchu; v jejich domě vyrostla, doprovázena jejich láskou a vírou; **v jejich domě se naučila naslouchat Hospodinu** a následovat jeho vůli. Svatý Jáchym a Anna jsou součástí dlouhé řady těch, kdo ve vrocím rodinném prostředí předávali lásku k Bohu až k dívce Marii, která do svého lůna přijala Božího Syna a darovala ho světu, nám. **Rodina má neocenitelnou hodnotu jako výsostné místo pro předávání víry!**

Prarodiče jsou velmi důležití v životě rodiny jako ti, kdo předávají ono bohatství lidskosti a víry, které je důležité v každé lidské společnosti. Jsou důležití pro setkávání a dialog mezi generacemi, obzvláště uvnitř rodiny. Dokument z Aparecidy nám to připomíná slovy: ‘Děti a prarodiče tvoří budoucnost národů; děti proto, že v nich jdou dějiny kupředu, prarodiče, protože předávají svou životní zkušenost a moudrost’ (č. 447). Tento vztah, tento dialog mezi generacemi je pokladem, který je třeba uchovávat a podporovat! (před Anděl Páně 26. 7.)

„Neposkvrněná Panna se za nás přimlouvá v nebi jako dobrá matka, která opatruje svoje děti. Maria nás učí svým životem, co znamená být učedníkem-misionářem. Pokaždé, když se modlíme Anděl Páně, upamatováváme se na událost, která navždy změnila lidské dějiny. Když Anděl Gabriel zvěstoval Marii, že se stala Matkou Ježíše, Spasitele, svěřila se Bohu, aniž chápala plný význam tohoto povolání, a odpověděla: ‘Jsem služebnice Páně; ať se mi stane podle tvého slova’ (Lk 1,38). Co však učinila hned potom? **Jakmile přijala milost stát se matkou vtěleného Slova, nenechala si tento dar pro sebe, ale cítila za něj odpovědnost.** Vyšla ze svého domu a spěchala na pomoc

své příbuzné Alžbětě, která ji potřebovala (srov. Lk 1,38-39), učinila skutek lásky a konkrétní služby, nesouc Ježíše ve svém lůně. A udělala to bez prodlení!

To je náš vzor, drazí přátelé. Ta, která dostala od Boha nejcennější dar, odpovídá nejprve tím, že se vydává na cestu, aby sloužila a nesla Krista. Prosme Matku Boží, aby pomáhala také nám darovat radost z Krista našim příbuzným, našim druhům, našim přátelům a všem ostatním. Stojí to za to! Vyjít, vydat se odvážně a velkodušně na cestu, aby se každý muž i žena mohli setkat s Pánem.“

(před Anděl Páně 28.7.)

2. Písmo

Lk 1,26-38

„Anděl Gabriel byl poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje Nazaret, k panně zasnoubené s mužem jménem Josef z Davidova rodu a ta panna se jmenovala Maria. Anděl k ní vešel a řekl: 'Bud' zdráva, milostiplná! Pán s tebou!' Když to slyšela, ulekla se a uvažovala, co má ten pozdrav znamenat. Anděl jí řekl: 'Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Bude veliký a bude nazván Synem Nejvyššího. Pán Bůh mu dá trůn jeho předka Davida, bude kralovat nad Jakubovým rodem navěky a jeho království nebude mít konce.' Maria řekla andělovi: 'Jak se to stane? Vždyť muže nepoznávám.' Anděl jí odpověděl: 'Duch svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní. Proto také dítě bude nazváno svaté, Syn Boží. I tvoje příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a je už v šestém měsíci, ačkoliv byla považována za neplodnou. Vždyť u Boha není nic nemožného.' Maria řekla: 'Jsem služebnice Páně; ať se mi stane podle tvého slova.' A anděl od ní odešel.“

3. Metodika

Posadte se a jeden přečte slova papeže, nad kterými se budeme dále zamýšlet.

Témata k zamyšlení (společnému i osobnímu)

- » Kdo a jakým způsobem mi předával víru, kdo mě doprovázel a doprovází na cestě k Bohu?
- » Jak je to s vírou v naší rodině? Modlím se o víru či její posílení pro své blízké? Jaké vydávám svým nejbližším svědectví o svém životě s Bohem?
- » Pokud mi ve víře pomáhali moji prarodiče – čeho si na nich vážím, čím mi jsou (byli) vzorem a co je pro mě výstrahou, příkladem, který nechci následovat?
- » Naslouchám Bohu a snažím se žít podle jeho vůle? Jaká je moje odpověď na jeho pozvání ke konkrétnímu poslání, k jednotlivým úkolům? Jak vyjadřuji své ANO Bohu v každodenním životě? Předávám i já víru svému okolí?

Návrh společné aktivity

myšlenka k rozvinutí

Na naší cestě víry jsme potkali a potkáváme lidi, kteří nám nějakým dobrým a přitažlivým způsobem ukázali na Krista, svědčili o své víře, doprovázeli nás v našich hledáních, pomáhali nám a byli tak součástí onoho řetězce předávání víry.

pomůcky

Papíry formátu A4, tužky, fixy, voskovky, provázek, kolíčky nebo kancelářské sponky.

průběh

- Vytvoříme si „Galerii našich svědků víry“.
- Nejprve každý sestaví portrét svého svědka víry (může jich být i víc). Na papír A4 napíšeme jeho jméno a příjmení, nebo přezdívku

a dále jeho „životopis“, kde můžeme kromě základních informací uvést odpovědi na otázky: Čím mě zaujal/a? Co mě naučil/a? V čem je mi příkladem? S čím mi pomohl/a, poradil/a? Jaké vlastnosti jsou pro něho/ni charakteristické? Můžeme poznamenat také nějaký vhodný výrok, čin, atd.

- Po obvodu místnosti upevníme provázek, na který potom pomocí kolíčků nebo kancelářských sponek libovolně umístíme portréty.
- Po té ten, kdo vede aktivitu, svolá všechny přítomné a zahájí vernisáž. Vyzve autory, aby postupně představili své portréty. Pro dokreslení atmosféry se může prostor předem dozdobit, osvětlit svíčkami (pozor na bezpečnost), odlišit tvůrčí část a vernisáž nějakým doplňkem oblečení (šála, klobouk,...), podávat jednoduché občerstvení (nakrájené ovoce, sušenky a čaj, apod.).

Náměty na konkrétní úkol pro život

- » Vymysli konkrétní způsob, jak zprostředkovat Boží lásku, předat radost z Krista někomu z těch, kteří ti pomohli na cestě víry. Můžeš ho navštívit, napsat dopis nebo sms..., ale ať je to skutek lásky!
- » Zařaď do svého denního programu také modlitbu Anděl Páně (nejlépe v pravidelnou denní dobu). Pokud se ji pravidelně modlíš, zkus se ji třeba jednou týdně nad ní chvíli rozjímat.

Myšlenkové shrnutí

- » Rodina má neocenitelnou hodnotu jako místo pro předávání víry. Důležitý je vztah – dialog mezi dětmi, v nichž jdou dějiny kupředu a prarodiči, kteří předávají svou životní zkušenost a moudrost.
- » Panna Maria je nám vzorem, jak reagovat na Boží povolání. Jakmile vyjádřila svůj souhlas, cítila odpovědnost nést Krista dál a dala se bez prodlení na cestu, aby sloužila a rozdělila se o radost z obdarování.
- » Každý z nás má za úkol darovat radost z Krista příbuzným, přátelům a všem lidem. Vydát se odvážně a velkodušně na cestu, aby se každý člověk mohl setkat s Pánem.

4. Modlitba

I známá modlitba může nacházet nový obsah...

Pomůcky: 3 barvy papírových proužků (široké cca 1,5 cm, dlouhé cca 10 cm) – každý bude moci použít více proužků jedné barvy, sešívačka nebo lepidlo, tužky

Po každé části modlitby Anděl Páně budeme na papírové proužky psát úmysly, jak bude uvedeno níže. To, co bude na proužcích napsáno, se nebude číst nahlas.

Píseň

K: Anděl Páně zvěstoval Panně Marii

L: a ona počala z Ducha Svatého.

Anděl nese poselství Marii – na proužky jedné barvy napiš, kdo ti vyprávěl o Bohu, kdo tě ve víře povzbudil. Proužky si nechte u sebe.

Zdrávas, Maria...

K: Maria řekla: Jsem služebnice Páně,

L: ať se mi stane podle tvého slova.

Ochotou Mariinou se Boží slovo může uskutečnit. – na proužky druhé barvy napiš, co v tvém nejbližším okolí (především v rodině) potřebuje proměnu, zásah Boží a naši víru (např. hledání práce, finanční těžkosti, malý byt, vztahy...). Proužky si opět nechte u sebe.

Zdrávas, Maria...

K: A Slovo se stalo tělem

L: a přebývalo mezi námi.

Ježíš opravdu přebývá mezi námi. Někdy jeho přítomnost představujeme pokřiveně a nepřijatelně. Na třetí barvu proužku napiš, jak vnímáš přítomnost Ježíše způsobem, který je tobě i lidem kolem tebe přijatelný

a srozumitelný (ve společenství, v modlitbě, konkrétní lásce k bližním, v kamarádech...). Proužky si stále nechte u sebe.
Zdrávas, Maria...

K: Oroduj za nás, svatá Boží Rodičko,

L: aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních.

K: Modleme se:

Pane, poznali jsme andělské poselství
o vtělení Krista, tvého Syna;
vlej nám, prosíme, do duše svou milost,
ať nás jeho umučení a kříž
přivede k slávě vzkříšení.
Skrze Krista, našeho Pána.
Amen.

Během následující písni udělejte z proužků papírový řetěz. Na střídání barev v řetězu nezáleží.

Píseň

Na závěr modlitba připisovaná sv. Františkovi:

Pane, učíš mne nástrojem svého pokoje:

kde je nenávisť, ať přináším lásku,

kde je urážka, ať přináším odpuštění,

kde je nesvornost, ať přináším jednotu,

kde je omyl, ať přináším pravdu,

kde je pochybnost, ať přináším víru,

kde je zoufalství, ať přináším naději,

kde je temnota, ať přináším světlo,

kde je smutek, ať přináším radost.

Pane, učíš,

ať nechci být tolik utěšován, jako spíše utěšovat,

být chápán, jako spíše chápat,

být milován, jako spíše milovat.

Neboť je toto: kdo se dává, ten přijímá,

kdo na sebe zapomíná, ten je nalézán,
kdo odpouští, tomu je odpuštěno,
kdo umírá, ten povstává k věčnému životu.

Tuto modlitbu se lze pomodlit také jako píseň z Kancionálu č. 928

část II. – POSILA ŽIVOTA VÍRY

IV. PŮDA PRO SETBU VÍRY

1. slova Františka

„Všichni známe podobenství, v němž Ježíš vypráví o rozsévači, který vyšel na pole rozsévat. Zrnem je Boží slovo zasévané do našich srdcí. **Když přijímáme Boží slovo, pak jsme *pozemí víry!*** Dovolte prosím, aby Kristus a jeho slovo vstoupili do vašeho života, nechte k sobě vstoupit zrno Božího slova, nechte je vzklíčit a růst. Bůh koná všechno, ale vy jej nechte jednat, dovolte, aby ve vás působil takovýto růst. Myslím, že si můžeme poctivě položit otázku: **Jakou půdou jsme nebo chceme být?**

Někdy jsme možná jako cesta: nasloucháme Pánu, ale nic to v našem životě nezmění, protože se necháváme ohlupovat mnoha povrchními signály, jimž nasloucháme.

Jindy jsme jako kamenitá půda: s nadšením přijmeme Ježíše, ale jsme nestálí a kvůli těžkostem nemáme odvahu jít proti proudu.

Anebo jsme jako trnitá půda: věci kolem či negativní vášně v nás dusí Pánova slova.

Zvykl jsem si ve svém srdci hrát dvojí roli? Vypadat dobře před Bohem a zároveň před ďáblem? Chci přijmout Ježíšovo zrno a současně zalévat trní a plevel, které rostou v mém nitru?

Dnes jsem si ale jist, že zrno může padnout do dobré půdy. Někdo možná řekne: 'Ne, Otče, já nejsem dobrou půdou, jsem hrozný, jsem plný kamení, trní...' Ano, může tomu tak být na povrchu, ale **uvolní kousíček dobré půdy a nechej tam padnout zrno a uvidíš, že vzklíčí.** Víím, že chcete být křesťany doopravdy a nikoli křesťany jen na částečný úvazek, křesťany *part-time*, nikoli 'škrobenými' křesťany se

zdvíženým nosem, křesťany na pohled, nýbrž chcete být autentickými křesťany.

Řekněte Ježíši: Pohled' Ježíši na kamení, trní, plevel, ale pohled' i na tento malý kousek půdy, kterou nabízím, aby přijala zrno. Nechte vstoupit Ježíšovo zrno mlčky. Nechte je růst a Bůh se o ně postará.“
(vigilie)

2. Písmo

Mt 13,1-10.18-23

„Ježíš vyšel z domu a sedl si u moře. Tu se u něho shromáždilo velké množství lidu. Proto vstoupil na loď a posadil se. Celý ten zástup stál na břehu. A mluvil k nim mnoho v podobenstvích: 'Jeden rozsévač vyšel rozsévat. A jak rozséval, padla některá zrna na okraj cesty; přiletěli ptáci a sezobali je. Jiná padla na kamenitou půdu, kde neměla mnoho prsti; hned sice vzklíčila, protože neležela v zemi hluboko, ale když vyšlo slunce, spálilo je, takže uschla, protože nezapustila kořeny. Jiná zrna zase padla do trní; trní vzešlo a udusilo je. Jiná však padla na dobrou půdu a přinesla užitek: některá stonásobný, jiná šedesátinásobný, jiná třicetinásobný. Kdo má uši k slyšení, slyš!

Vy tedy poslyšte, jaký je smysl podobenství o rozsévači. Když někdo slyší slovo o Božím království a nechápe, přijde ten Zlý a obere ho o to, co bylo v jeho srdci zaseto: to je ten, u kterého bylo zaseto na okraj cesty. Na skalnatou půdu bylo zaseto u toho, kdo slovo slyší a hned ho s radostí přijímá, ale nemá v sobě kořen a je nestálý. Když pak pro to slovo nastane soužení nebo pronásledování, hned odpadne. Do trní bylo zaseto u toho, kdo slovo slyší, ale světské starosti a záliba v bohatství slovo udusí, takže zůstane bez užitku. Do dobré půdy bylo zaseto u toho, kdo slovo slyší a chápe, takže přináší užitek; a vydá jeden stonásobný, druhý šedesátinásobný, jiný třicetinásobný.'“

3. Metodika

Posaďte se a jeden přečte slova papeže, nad kterými se budeme dále zamýšlet.

Témata k zamýšlení (společnému i osobnímu)

- » Jaké místo má Boží slovo v mém životě? Čtu Bibli a rozjímám nad ní pravidelně, nahodile nebo vůbec? Snažím se získat nějaké vědomosti o Bibli, které by mi pomohli lépe porozumět?
- » Boží slovo nás vede k chůzi „proti proudu“. Vyprošuji si k tomu odvahu? Jsem ochotný se změnit? Mám trpělivost sám se sebou a vytrvalost ve stálém znovuzačínání? Nevzdávám se snadno?
- » Co dělám pro upevnění své víry? Jak o ni pečuji? Snažím se v ní také vzdělávat?
- » Jsem autentickým křesťanem nebo jen křesťanem na pohled, křesťanem jen někdy? V které oblasti mého života ještě Boží slovo nevyklíčilo? Kde hraji jinou roli, kde platí jiná pravidla?

Návrh společné aktivity

myšlenka k rozvinutí

Téma se nabízí jako reflexe života jednotlivce, ale i společenství. Jakou půdou, jakým polem je naše společenství? Jaké setbě se na něm daří? Co nad čím vítězí, která „rostlina“ dominuje, chrání, ohrožuje, v jakém místě roste, jak je stará, jaké má kořeny, z čeho roste? Jakým dojmem působí naše pole na venek? Je krásné, upravené, přinášející úrodu nebo je spíše úhorem, který nikoho nepřitáhne, nenasytí. Kdo a jak o něho pečuje?

pomůcky

čtvrtky či papíry alespoň formátu A3 (lze nahradit baličkem nebo tuhou obálkou časopisu), staré noviny a časopisy s obrázky, nůžky, lepidla, fixy, případně voskovky (není nutné). Vše přiměřeně počtu účastníků aktivity.

průběh

- Nejprve bude zamyslet se každý sám za sebe, nad „polem mého života“. Tímto polem je myšlený současný život ve všech jeho projevech. Patří sem moje myšlenky, slova, mé jednání a chování doma, ve škole, mezi kamarády, ve farnosti, v partnerském vztahu nebo naopak tam, kde mě nikdo nezná. To jsou políčka, „záhonky“, do kterých Bůh zasévá své slovo a touží, aby mohlo růst a přineslo co největší užitek mě samému, ale také mému okolí, celému světu. Jak toto moje pole vypadá? Co všechno na něm vyrůstá? Pro jaká semínka je půdou úrodnou? Které „rostlinky“ převažují – jsou k užtku nebo ke škodě? Jak o toto pole pečuji? Co by potřebovalo (zalít, zkypřit, vytrhat plevel, změnit poměr množství jednotlivých rostlin, vyhnat „krtka“, apod.)? Jak o něj chci nadále pečovat? Co bych měl udělat jako první krok?
- Výsledek svého přemýšlení každý znázorní koláží. Kreativité se meze nekladou, ale nejde v první řadě o „umělecké dílo“, ale o vyjádření a dokreslení vnímané reality. Při tvorbě koláže dbáme na pořádek (při lepení podložit novinami, uklidit ústřížky, apod.)
- Každý potom odprezentuje svůj výtvar ostatním, včetně návrhu další péče. Míra otevřenosti, reálného či symbolického vyjádření je samozřejmě věcí svobody každého!

Náměty na konkrétní úkol pro život

- » Připravte si předem lístky s odkazy na úryvky z Písma (ty které více znáte, máte rádi,...), a potom si každý jeden z nich vylosujte. Potom se k němu každý den (např. až do příštího setkání) vracejte, pročítejte si ho a zkuste konkretizovat pro osobní život.
- » Nachystejte si na některé další setkání společné Lectio Divina (modlitbu Božím slovem). Pokud si nevíte rady, požádejte o pomoc kněze, nebo si najděte návod třeba na www.vira.cz

Myšlenkové shrnutí

- » Když přijímáme Boží slovo, jsme polem víry. Bůh zasévá své slovo do našich srdcí jako zrno do půdy, aby vzklíčilo, rostlo a přineslo plody. Budme dobrou půdou!

- » Nenechme se zastavit strachem z vlastní slabosti – darujme Bohu alespoň kousíček té dobré půdy, která v nás je a Bůh se postará.
- » Nejsme herci mnoha rolí nebo křesťany na částečný úvazek. Bůh nás volá, abychom byli autentickými křesťany.

4. Modlitba

V této modlitbě chceme vyjádřit ochotu být dobrým prostředím pro růst Božího slova v nás.

Pomůcky: větší nádoba s kvalitní půdou, kornouty z papíru popř. malé květináčky (co nejmenší se dají pořídit, zrnka nebo semínka (tolik, kolik je účastníků)

Nádoba s půdou je uprostřed modlících se, každý má svůj kornout nebo malý květináč.

Píseň

Moderátor přednese úvodní modlitbu. Pak předkládá výzvy k odřeknutí se toho, jak býváme nekvalitní „půdou“.

Pane, chceme, aby náš život měl smysl, abys v něm měl své místo, abychom zakoušeli tvou dobrotu a mohli ji předávat lidem kolem nás. Nechceme, aby naše nitro bylo jako cesta, kamenitá půda nebo trní, kde není prostor pro život. Sami nemůžeme obstát, ale přijmi naši ochotu a pomoz nám odstranit z našeho nitra vše, co je překážkou pro růst tvého království.

Nechci být jako cesta – nechci se spokojit s povrchností, podlehnout otupělosti, lenosti, nezájmu... *Chvilé tiché osobní modlitby.*

Nechci být jako kamenitá půda – nechci být chvíli nadšený a chvíli jako bez víry, nestálý, nespolehlivý, nevytrvalý; nechci tě zapírat jen proto, že nemám odvalu, jen proto, že nevěřících spolužáků je víc, jen proto, že o tobě málo vím... *Chvilé tiché osobní modlitby.*

Nechci být jako půda s trním – nechci, aby ve mně vládly postoje a hodnoty plynoucí z toho, že nekriticky přijímám hodnoty mediálního světa, internetu, vášní místo abych hledal smysl u tebe, v tvém slově... *Chvilé tiché osobní modlitby.*

Nechci hrát dvojí roli – nechci v sobě kromě tvého slova pěstovat i trní, nechci hrát dvojí hru – s tebou i s ďáblem, nechci žít dvojí život – jiný mezi křesťany a jiný ve společnosti... *Chvilé tiché osobní modlitby.*

Píseň

Pozornost se soustředí na nádobu s půdou. Moderátor pronáší modlitbu: Pane, zřekli jsme se postojům, které ti v našich životech brání jednat. Pomáhej nám, abychom byli jako úrodná půda, ve které je dostatek živin a vláhy, ve které je množství organismů, které my ani nevidíme, ale ty je znáš a dáváš jim půdu, aby mohli žít. Chceme být jako půda, kterou moudrý člověk chce mít na své zahrádce, na svém poli; jako půda, v níž má semeno dobré podmínky pro vzklíčení, v níž rostlina zapouští kořeny, z nichž čerpá sílu, aby byla přínosem. Chceme být jako půda, ve které rostou rostliny užitečné nejen pro technické využití, ale také pro utišení hladu a proto, aby byly ozdobou a zkrášlovaly svět. Kež i náš život poskytuje podmínky pro růst tolika dobrých věcí.

Každý z účastníků si nyní nabere do svého kornoutu (květináče) zeminu. Když jsou všichni na svých místech, na znamení toho, že Boží oslovení je i pro ně, moderátor obchází jednotlivé účastníky a předává jim semínko se slovy: „Semenem je Boží slovo.“ (Lk 8, 11b)

Účastníci toto zrnko vloží do půdy. Kornout (květináč) se zeminou a semínkem si po skončení odnesou domů.

Na závěr se pomodlíme: MŮJ OTČE, ODEVZDÁVÁM SE TI... (Charles de Foucauld)

Můj Otče, odevzdávám se ti, učiň se mnou, co se ti zalíbí. Ať se mnou učiníš cokoli, děkuji ti za to. Jsem připraven na všechno, všechno přijímám. Nepřeji si nic jiného, než aby se tvoje vůle vyplnila na mne,

na všech tvých tvorech, můj Bože. Odevzdávám svou duši do tvých rukou. Dávám ti ji, můj Bože s celou láskou svého srdce, protože tě miluji a protože je potřebou mé lásky dát se, odevzdat se do tvých rukou bez míry - s nekonečnou důvěrou, protože jsi můj Otec.

Píseň

V. PROSTOR PRO TRÉNINK

1. slova Františka

„Ježíš nás žádá, abychom jej následovali po celý život, abychom byli jeho učedníky a hráli 'v jeho týmu'. Co dělá hráč, když je povolán stát se členem týmu? Musí trénovat, a to hodně! Tak je tomu v našem životě Pánových učedníků. Ježíš nám nabízí mnohem více než Světový pohár! Nabízí nám možnost plodného a šťastného života a nabízí nám také budoucnost, která nebude mít konce, a život věčný spolu s ním. Avšak žádá po nás, abychom zaplatili za vstup, což znamená **trénovat, abychom 'byli ve formě'**, beze strachu se vyrovnávali se životními situacemi a dosvědčovali svoji víru, a to dialogem s ním – modlitbou.

Modlím se? Mluví s Ježíšem, anebo mám strach ze ztišení? Dovolím, aby Duch Svatý mluvil v mém srdci? Ptám se Ježíše: Co chceš, abych učinil?

V tom spočívá cvičení, trénink.

Ptejte se Ježíše, mluvte s Ježíšem. A když se v životě spleťete, uklouznete, dopustíte-li se něčeho zlého, nemějte strach. Řekněte: Ježíši, podívej, co jsem učinil. Co mám nyní dělat? Vždycky však s Ježíšem mluvte, v dobrém i ve zlém, když uděláte něco dobrého, i když se dopustíte něčeho zlého. Nemějte z něho strach! Toto je modlitba.

(Dále trénujeme) **svátostmi**, které dávají růst jeho přítomnosti v nás a přizpůsobují nás Kristu.

Bratrskou láskou, uměním naslouchat, chápat, odpouštět, přijímat, pomáhat druhému, každému člověku bez jeho vylučování nebo odsouvání na okraj.

Drazí mladí, buďte skutečnými 'Kristovými atlety'!
(vigilie)

2. Písmo

1 Kor 9, 24-27

„Nevíte, že při běhu na závodišti sice všichni závodníci běží, ale cenu že získá jenom jeden? Běžte tak, abyste jí dosáhli! Kdo se však chce zúčastnit nějakého závodu, zachovává ve všem zdrženlivost. Oni to dělají, aby získali věnec pomíjející, ale my věnec nepomíjející! Já tedy také běžím o závod, ale ne jen tak bez cíle, i já zápasím pěstí, ale ne tak jako bych jen bil do vzduchu. Držím však svoje tělo v tuhé kázni a podrobuji si ho, aby se snad nestalo, že bych kázal druhým, a sám byl přitom zavržen.“

3. Metodika

Posadte se a jeden přečte slova papeže, nad kterými se budeme dále zamýšlet.

Témata k zamýšlení (společnému i osobnímu)

- » Modlím se? Jak? Jaké místo má modlitba v každodenním životě? Je má modlitba dialogem, setkáním nebo jen „povinností“? Co mě k modlitbě vede, co naopak odvádí?
- » Snažím se žít se všemi kolem sebe opravdu v lásce? Snažím se přijímat každého jaký je? Přeji každému dobro, jsem připravený odpustit, pochopit, pomoci? Jsem ochotný začínat stále znovu?
- » Snažím ve svém životě o nějaký řád a ukázněnost nebo spíše „vlaji ve větru každého dne“? Jak jsem na tom se svými povinnostmi (student, člen rodiny, člen společenství, atd.)? Jednám zodpovědně?

Návrh společné aktivity

myšlenka k rozvinutí

Každý sportovec, tedy i „atlet Krista“ potřebuje pro život i trénink jasný a reálný rytmus, řád v čase a vytrvalost v jeho uskutečňování. Právě čas

si vezmeme jako pomocníka pro zamýšlení nad uspořádáním svého života. Používáme někdy jako důvod neplnění svých povinností, předsevzetí i přání slova „nemám čas...nestíhám“? Na co mám čas, čemu jsem ochotný ho věnovat? Jak je to s větou „mám čas na to, na co si ho udělám?“

pomůcky

Papíry s vytištěnými otázkami k zamýšlení, tabulka činností (větší papír – baličák, kde pod sebe sepíšeme heslovitě činnosti, u kterých jsme počítali hodiny – otázky začínající „Kolik“, celkem 17), tužky

průběh

- V první fázi se každému rozdáme papír s připravenými otázkami týkajícími se využití a vnímání svého života v čase. Otázky mohou být následující:
Kolik hodin má týden? Kolik hodin týdně prospíš? Kolik hodin týdně jsi ve škole (v práci)? Kolik hodin týdně věnuješ vzdělávání (kromě školy)? Kolik hodin týdně strávíš cestováním? Kolik hodin týdně pomáháš doma? Kolik hodin týdně trávíš u televize? Kolik hodin týdně trávíš u počítače? Kolik hodin týdně věnuješ svým koníčkům? Kolik hodin týdně sportuješ? Kolik hodin týdně jsi sám? Kolik hodin týdně trávíš v přírodě? Kolik hodin týdně trávíš v nějaké budově? Kolik hodin týdně věnuješ výhradně setkání s Bohem (modlitba, svátosti, Písmo,...). Kolik hodin týdně věnuješ svým přátelům? Kolik hodin týdně věnuješ své rodině? Kolik hodin týdně promarníš lelkováním, chozením od ničeho k ničemu, nudou? Která hodina v týdnu je pro mě nejhezčí (proč)? Která hodina v týdnu je pro mě nejnepříjemnější (proč)? Mám dost času na .... Mám málo času na... Potřebuji mnoho času na... Čas mi ubíhá velmi pomalu, když... Čas letí, když... Zapomínám na čas, když... Věci, které odkládám, jsou... Hned vyřizuju věci, které... (Otázky a věty na doplnění můžete změnit, přizpůsobit)
- Každý si na otázky písemně odpoví (cca 20 min.), potom může každý okomentovat výsledek – jak je se zjištěním spokojený, co ho překvapilo, potěšilo, zaskočilo, kde vnímá slabinu.

- V dalším kroku si uděláme společnou „hitparádu“. Nejprve každý řekne dvě činnosti, kterým v týdnu věnuje nejvíce času a ve druhém kole řekne dvě činnosti, kterým věnuje nejméně času. Všechny odpovědi zaznamenáváme čárkováním do připravené tabulky činností – nejvíce a nejméně rozlišíme barevně.
- Nad výsledky můžeme vést diskusi, hledat důvody i případné výzvy ke změně.

Náměty na konkrétní úkol pro život

- » Dělej si každý večer krátké zpytování svědomí. Projdi si v duchu celý den, poděkuj Bohu za to dobré a krásné, co jsi mohl prožít a s lítostí popros o odpuštění všeho, co nebylo v souladu s Boží vůlí.
- » Pokud máš člověka, se kterým „máš problém“ a je pro tebe těžké mít ho rád, svěř jeho i sebe Bohu v modlitbě. Pros o změnu smýšlení srdce, o schopnost odpouštět, o vynalézavost v lásce, o pomoc Ducha sv. Můžeš také poprosit o pomoc někoho, kdo má zkušenost s přímluvnou modlitbou.

Myšlenkové shrnutí

- » Ježíš zve každého z nás, abychom byli jeho učedníky a následovali ho. K tomu je třeba hodně trénovat, abychom „byli ve formě“, tedy beze strachu se vyrovnávali se životními situacemi a dosvědčovali tak svoji víru. Cenou za vítězství je plodný a šťastný život a nekonečná budoucnost – věčný život s Ježíšem.
- » Trénink spočívá v modlitbě, svátostném životě a v bratrské lásce – tak se staneme Kristovými atlety.

4. Modlitba

Do modlitby vložme to, v čem osobně potřebujeme trénovat.

Moderátor vyzve mladé, aby si ve chvílce tiché modlitby (po písni) uvědomili, v čem by se chtěli konkrétně „trénovat“ ve svém duchovním životě, v čem právě zápasí. To budou následně vkládat do modlitby

Zdravas Maria za jméno Ježíš. Např. ...požehnaná ty mezi ženami a požehnaný plod života tvého Ježíš, kterému svěřuji vytrvalost v modlitbě. Všichni pokračují: Svatá Maria...

Inspiraci můžeme hledat ve slovech papeže Františka: modlím se, mluvím s Ježíšem, mám strach ze ztišení, ptám se Ježíše, co mám dělat, mám odvahu jednat podle toho, jak jedná Ježíš; využívám svátosti – zvláště svátost pokání a eucharistii; rostu v bratrské lásce, naslouchání, odpouštění, pomoci; čtu každý den Písmo...

Píseň

Moderátor začne Modlitbu Páně (Otče náš...).

Každý z účastníků se postupně modlí modlitbu Zdravas Maria a za jméno Ježíš přidávají svůj úmysl. Všichni se připojují od slov: Svatá Maria...

Modlitba Zdravas Maria se opakuje tolikrát, kolik je účastníků.

Moderátor modlitbu zakončí zvoláním Sláva Otci i Synu i Duchu svatému...

Píseň

VI. MÍSTO PRO STAVBU

1. slova Františka

„Je-li naše srdce dobrou půdou, která přijímá Boží slovo, a když ve snaze žít křesťansky ‘propotíme košili’, zakusíme něco velkého: **nikdy nejsme sami**, jsme součástí rodiny bratří, kteří jdou stejnou cestou, **jsme součástí církve**.

Chcete budovat církev? Přičiníte se o to?

Jsme součástí církve, ba dokonce se stáváme tvůrci církve a protagonisty dějin. Chlapci a děvčata, prosím vás, nestavte se ‘na chvost’ dějin. Buďte protagonisty. Přejděte do útoku! Jděte vpřed, budujte lepší svět, svět bratrství, spravedlnosti, lásky, pokoje a solidarity. Buďte stále v útoku.

V Ježíšově církvi jsme živými kameny a Ježíš po nás chce, abychom vytvářeli jeho církev. Každý z nás je živým kamenem, kouskem budovy, a přijde-li déšť a tento kousek chybí, proteče dovnitř voda. **Nestavte malou kapličku**, která pojme jenom malou skupinu lidí. Ježíš od nás žádá, aby jeho živá církev byla tak velká, že pojme celé lidstvo a stane se domem pro všechny.

Tvoje mladé srdce touží vytvářet lepší svět. Pozorně sleduji zprávy a vidím, že mnozí mladí lidé v různých částech světa vyšli do ulic, aby vyjádřili tuto touhu po spravedlivější a bratrštější civilizaci. Mladí v ulicích jsou těmi, kdo chtějí být protagonisty změny. Prosím vás, nedovolte, aby se jiní stali protagonisty změny. Vy jste těmi, kterým patří budoucnost. Skrze vás vstupuje do světa budoucnost. Prosím vás, abyste byli protagonisty této změny. Nadále **překonávejte apatii a nabízejte křesťanskou odpověď na sociální a politický nepokoj**, který se vyskytuje v různých částech světa. Prosím vás, abyste byli budovateli světa a přičinili se o lepší svět. Draží mladí, prosím vás, nehleďte na život shůry, zapojte se do něho, Ježíš nezůstal nahoře, ale sestoupil. Nedívejte se na život shůry, ponořte se do něho, jako to učinil Ježíš.

Zbývá však otázka: Odkud začít? Jednou se kdosi ptal Matky Terezy z Kalkaty, co by se mělo v církvi změnit, a ona odpověděla: ty a já! **Mám-li začít od sebe, odkud začnu?** A každý ať otevře svoje srdce, aby mu Ježíš řekl, odkud začít.“
(vigilie)

2. Písmo

1 Petr 2,4-9

„Přistupujte k Pánu, k živému kameni, který lidé sice odhodili, ale který je v Božích očích vyvolený a vzácný, a vy sami se staňte živými kameny pro duchovní chrám, svatým kněžstvem, které přináší duchovní oběti, Bohu příjemné skrze Ježíše Krista. V Písmu o tom stojí: ‘Hle, kladu na Sión kámen vyvolený a vzácný, kámen nárožní. Kdo v něj uvěří, jistě nebude zklamán.’ Vám tedy, protože věříte, přináší čest, ale těm, kdo nevěří, je to ‘kámen, který lidé při stavbě odhodili, ale právě on se stal kvádrem nárožním, kamenem, na který se naráží, balvanem, přes který se klopýtá’. Narážejí na něj, protože odmítli přijmout víru. K tomu také byli určeni. Vy však jste ‘rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid patřící Bohu jako vlastnictví, abyste rozhlašovali, jak veliké věci vykonal’ ten, který vás povolal ze tmy ke svému podivuhodnému světlu.“

3. Metodika

Posadte se a jeden přečte slova papeže, nad kterými se budeme dále zamýšlet.

Témata k zamýšlení (společnému i osobnímu)

- » Jsem skutečně dobrým kamenem stavby církve? Jaké je moje místo? Jsem tam, kde mám být stále nebo občas/často chybím? Jak pevné je mé semknutí s ostatními? Nemám snahu o výjimečné

postavení, nezávislou pozici? Jak se k ostatním chovám? Jsem snášenlivý, trpělivý, shovívavý a tolerantní, umím odpouštět?

- » Mám ochotu změnit své návyky, mechanismy, názory a pohled na druhé, abychom s ostatními ve farnosti mohli najít „společnou řeč“, překonat zábrany a otevřít se pro všechny?
- » Co konkrétně si ve svém prostředí představuji pod pojmem „lepší svět“? Jak by takový svět vypadal? Co pro jeho uskutečnění mohu udělat já?

Návrh společné aktivity

myšlenka k rozvinutí

Každý jsme stavebním kamenem patřícím do stavby církve. Tuto stavbu si můžeme představit v menším měřítku, v podobě farnosti. Jak je tato stavba stavěná, v čem jsou její základy, pilíře a nosné prvky? Jak je stabilní? Jak působí na venek, na své okolí? Je to architektonicky i funkčně skvost nebo ruina? Vejdou se do ní všichni nebo zůstává někomu uzavřená?

pomůcky

papírky cca formátu A6(nebo menší), tužky, fixy

průběh

- Nejprve si každý sám představí naši farnost (společenství církve), co je na ní krásné, zajímavé, ošklivé či odpuzující. Každý projev, charakteristika společného života, každý člověk je stavebním kamenem a tvoří onu pomyslnou stavbu. Z čeho je postavena naše farnost? Každý ať si vezme libovolný počet papírků (např. max 10), které „pojmenuje“ – napíše na ně nějaký projev života farnosti (konkrétní i obecný). Potom každý představí kameny, které „našel“ a dá je doprostřed k ostatním.
- Zvolíme si 1-2 stavitele, kteří budou podle rady ostatních stavět z kamenů „budovu farnosti“.
- Nejprve bychom měli stavitelům pomoci kameny roztrždit na kategorie: ZÁKLADNÍ-NOSNÉ (na nich farnost stojí, jsou nezbytné), DOPLŇKOVÉ (je dobře, že jsou, ale nejsou životně

důležité), OKRASNÉ (působí navenek, dávají základní stavbě šmrnc, přitahují okolí), NESTABILNÍ (hrozí, že vypadnou nebo se poškodí, což by bylo ohrožením pro ně i pro stavbu - je třeba je dobře umístit, najít jejich místo), HYZDÍCÍ (kazí celkový dojem, potřebují opravit, oživit, případně vyměnit, odstranit). Nemusíme nutně obsadit všechny kategorie!

- Nyní stavitelé podle rad ostatních začnou skládat kameny k sobě tak, aby vytvořili stavbu – podoba, tvar záleží čistě na společné představě – měla by odrážet krásu a lásku Boha (základní poslání) a stav farnosti (realita naší odpovědi Bohu).
- Rozdělíme se do dvojic (např. losováním či rozpočítáním). V nich se pokusíme zhodnotit výslednou stavbu (celkový dojem, stabilita, poškozené, nefunkční nebo chybějící prvky) a vytvořit návrh na „opravu farní budovy“, tedy jakýsi projekt změny farnosti (reálný). Nejlépe pod heslem „Co změním na sobě, aby se mohla změnit a stát se ještě lepší naše farnost?“
- Všechny dvojice potom představí svůj projekt a buď dohodou, nebo pomocí bodování vybereme jeden, který zkusíme zrealizovat. (Pokud budete bodovat, boduje každá dvojice každý cizí projekt, nejlépe přidělením 1-5 bodů, vítězí projekt s největším součtem bodů.)

Náměty na konkrétní úkol pro život

- » Rozhlédněte se kolem sebe ve farnosti (případně si nechte poradit od kněze), jestli někdo starý, nemocný nebo v nějaké nouzi nepotřebuje vhodnou pomoc. Někde to může být pomoc při údržbě zahrady, příprava dřeva na topení, doprovod do kostela, donesení nákupu, návštěva na LDN, atd. Lásky je vynalézavá!
- » Pokud zažíváš ve své rodině nějaký nepokoj, nelásku mezi členy rodiny nebo i navenek, pokus se nespokojit s konstatováním, že „u nás to tak prostě je“, ale pokus se s tím něco udělat. Hledej radu v modlitbě, snaž se změnit svůj postoj a pokus se o drobné kroky lásky (ne posuzování a poučování!)

Myšlenkové shrnutí

- » Pokud přijímáme do srdce Boží slovo a ve snaze žít křesťansky „propotíme košili“, zakusíme, že nejsme nikdy sami. Jsme součástí rodiny bratří, kteří jsou stejnou cestou, tedy součástí církve a jsme povoláni vytvářet lepší svět, svět bratrství, spravedlnosti, lásky, pokoje a solidarity.
- » Jsme živými kameny stavby církve – nikdo nesmí chybět, aby tato stavba nebyla děravá, ale aby mohla být tak velká, aby se stala domovem pro všechny.
- » Máme být protagonisté změny a k tomu je potřeba překonávat apatii, hledat a nabízet křesťanskou odpověď na sociální a politický nepokoj, ponořit se do reálného života (nehledět na něj shůry) a v první řadě změnit sebe.

4. Modlitba

Uvedená modlitba nám pomáhá děkovat za dary, které budují církev.

Pomůcky: nádoba s kamínky – dostatečný počet, každý jich může vzít několik; velikost kamínky spíše menší

Moderátor vyzve, abychom na základě toho, co jsme dělali, vstoupili do modlitby díky. Každý vysloví díky za cokoli, co vytváří život církve, co zažívá ve společenství, co je podle něj důležité... a na znamení tohoto díky položí kamínek buď do díla, které vzniklo v předešlé práci skupiny, nebo začnou účastníci z kamínků dělat obrys domu. Např. „Děkuji za upřímné vztahy“ – беру kamínek z nádoby a kladu jej na místo, kde právě tvoříme.

Tyto díky mají vyjádřit jak naše dary pro společenství církve, tak ale i dary dalších lidí.

Píseň

*Prostor na modlitbu díky doprovázenou prací s kamínky.
Když se zdá, že je díkům poskytnut dostatečný prostor, zazní závěr:*

Bůh potřebuje tvoje nohy, by za nemocným mohl jít,
Bůh potřebuje tvoje ruce, když obejmout chce, pohladit.
Bůh potřebuje tvoje oči, se smutným by zaplakal,
Bůh potřebuje tvoje rty, aby s veselými zas se smál.
Bůh potřebuje tvoje svaly, pracovat chce ze všech sil,
Bůh potřebuje tvoje srdce, aby ho láskou naplnil.
Bůh potřebuje tvoje ústa, když pochválit chce, povzbudit,
Bůh potřebuje tvoji mysl, když bližního chce pochopit.
Bůh potřebuje tvoji kůži, která vnímá žár i chlad,
Tvůj nos, když přivoní si k růži, cítit vůni, co má rád.
Bůh potřebuje tvoje uši, aby mohl naslouchat.
Bůh se v tobě zas a znova člověkem dnes touží stát.
(Jan Šlachta)

Píseň

VII. KŘÍŽE SVĚTA

1. slova Františka

„Nikdo se nemůže **dotknout Ježíšova kříže** bez toho, aby na něm nezanechal něco ze sebe samého, a zároveň aby nenesl něco z Ježíšova kříže ve svém vlastním životě.

- Ježíš se svým křížem kráčí po našich cestách a bere na sebe naše obavy, naše problémy, naše utrpení, i ta nejhlubší.
- Ve svém kříži se Ježíš spojuje s mlčením všech obětí násilí, které nemohou křičet, zejména těch, kdo jsou nevinní a nikdo je nebrání.
- Svým křížem se Ježíš sjednocuje s rodinami, které prožívají těžké chvíle, které oplakávají tragickou ztrátu svých dětí.
- V kříži se Ježíš sjednocuje se všemi lidmi, kteří trpí hladem, ve světě, který si však na druhé straně dovoluje přepych každodenního vyhazování tun jídla.
- Svým křížem se Ježíš spojil s mnoha otci a matkami, kteří trpí, když se jejich děti stávají oběťmi umělých rájů, jakými jsou drogy.
- Ve svém kříži se Ježíš spojuje s těmi, kdo jsou pronásledováni pro náboženské přesvědčení, pro svůj názor nebo jednoduše pro svou barvu pleti.
- Ve svém kříži se Ježíš sjednocuje se všemi mladými, kteří ztratili důvěru v politické instituce, protože vidí jejich egoismus a korupci, nebo ztratili důvěru k církvi, ba dokonce i víru v Boha, kvůli nedůslednému životu křesťanů a služebníků evangelia. Ježíš tolik trpí naší nedůsledností!

Krista trpícího cítíme blízko jako jednoho z nás, který sdílí naši životní cestu až do krajnosti. **Neexistuje životní kříž, ať malý nebo velký, který by Pán nesdílel spolu s námi.**

Co kříž zanechává v každém z nás? Zanechává dobro, které nemůže dát nikdo jiný: jistotu věrné Boží lásky k nám. Tak velké lásky, která dokáže vstoupit do našeho hříchu a odpustit ho, vstoupit do našeho utrpení a dát nám sílu nést ho, vstoupit do naší smrti a zvítězit nad ní a dát nám spásu. **V Kristově kříži se nachází všechna Boží láska**, jeho nesmírné milosrdenství. Kristův kříž také vyzývá k tomu, abychom se nechali nakazit touto láskou, učí nás, abychom se na druhé dívali vždy s milosrdenstvím a s láskou, zvláště na ty, kdo trpí, kdo potřebují pomoc, kdo čekají na pouhé slovo, na lidské gesto. Kříž nás učí vycházet ze sebe samých, jít druhým naproti a podat jim ruku.

Kolik tváří jsme viděli na křížové cestě: Pilát, Šimon z Kyrény, Panna Maria, jeruzalémské ženy...

Komu z nich se chceš podobat?

Chceš být jako Pilát, který nemá odvahu jít proti proudu a zachránit Ježíšovi život, a proto si nad ním myje ruce? Jsi jeden z těch, kdo si myjí ruce, předstírají neznalost a stáčí zrak opačným směrem?

Nebo jsi jako Šimon z Kyrény, který pomohl Ježíši nést onen těžký kříž, jsi jako Panna Maria a ženy, které neměly strach doprovodit Ježíše s láskou a něhou až do konce?

Kým chceš být – Pilátem, Šimonem, nebo Marií? Ježíš se na tebe dívá a ptá se: **Pomůžeš mi nést kříž?** Bratře, sestro, co mu ve své síle mládí odpovíš?“

(po pobožnosti Křížové cesty)

2. Písmo

2 Kor 1,2-7

„Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista. Buď veleben Bůh, Otec našeho Pána Ježíše Krista, Otec milosrdenství a Bůh veškeré útěchy. On nás těší ve všech našich souženích, abychom pak mohli těšit druhé v jakémkoli soužení tou útěchou, jakou Bůh potěšuje nás. Jako se na nás ze všech stran valí Kristovo utrpení, tak

se nám také skrze Krista dostává všestranné útěchy. Když my jsme v trápení, vám z toho plyne útěcha a záchrana; když se nám dostává útěchy, plyne z toho útěcha i pro vás. A ta potom způsobuje, že statečně snášíte stejná utrpení jako my. A proto máme, pokud jde o vás, pevnou naději; víme, že jako máte účast v našich souženích, tak budete mít účast i v naší útěše.“

3. Metodika

Posadte se a jeden přečte slova papeže, nad kterými se budeme dále zamýšlet.

Témata k zamyšlení (společnému i osobnímu)

- » Jakou podobu má kříž v mém současném životě? Jaké bolesti a těžkosti prožívám? Jak se k nim stavím? Utíkám před bolestí, strkám hlavu do písku, přebíjím bolest „silnými zážitky“...nebo se snažím přijímat s důvěrou v Boží pomoc své těžkosti, předkládám je Bohu v modlitbě, sdílím je v možné míře ve společenství, nesu je s pokorou a nadějí? Nejsou mé bolesti, jejich nepřijetí překážkou ve vztahu k Bohu?
- » Jaké konkrétní kříže vnímám u mých blízkých, u lidí v mém okolí, s jakými kříži světa se setkávám? Jaký je můj postoj k nim? Jsem pouhým pozorovatelem, komentátorem, nevšímavým kolemjdoucím..., nebo je nesu v srdci, modlím se za ty, kteří tyto kříže nesou, snažím se i nějak konkrétně pomoci?
- » Jak se dívám na druhé lidi, zvláště na ty, kteří nesou nějakou bolest? Je to pohled milosrdenství a odpuštění nebo kritiky a odsouzení? Dokážu svou lásku projevit i navenek dobrým slovem, gestem, jsem ochotný nabídnout pomocnou ruku nebo se bojím, abych se neztrapnil, „neušpinil“?

Návrh společné aktivity

myšlenka k rozvinutí

Na Ježíšově křížové cestě se vystřídalo mnoho postav. Každá charakterizovala nějaký postoj k trpícímu, způsob jednání tváří v tvář kříži. Někteří neměli odvahu, jiní si myli ruce, odvraceli tvář, nasadili masku nevědomosti, našli se ale i tací, kteří pomohli, doprovázeli, atd. Kde je moje místo na křížové cestě. Komu se v běžném životě podobám já?

pomůcky

papíry A4, tužky, fixy, kříž pro vlastní pobožnost křížové cesty (dle možností)

průběh

- Vytvoříme dvojice a rozdělíme si mezi sebe 14 zastavení Křížové cesty (viz. Youcat 277). Kolik zastavení vyjde na každou dvojici, záleží na počtu účastníků. U každého zastavení si představíme danou situaci a vypíšeme si všechny postavy, které do scény patří a nad jejich postoji k trpícímu Kristu. (Každé zastavení na samostatný papír, postavy píšeme větším písmem, aby ho potom mohli všichni kolem přečíst. Můžeme si udělat i poznámky k charakteristice postav.) Zároveň si připravíme (písemně) rozjímání nad daným zastavením.
- Společně se potom budeme zamýšlet nad všemi zastaveními (postupně), dotyčná dvojice představí postavy a jejich charakteristiku.
- Ve chvíli ticha si každý pokusí najít postavu, které se podobám, tedy sebe v postoji ke Kristu, který dnes a denně trpí v lidech kolem mne. Ve společenství, které spolu již nějakou dobu žije a snaží se sdílet svůj život s Bohem, si pak můžeme vzájemně říct, v kom jsme se našli.
- Domluvme se na uspořádání pobožnosti křížové cesty (v kostele, v přírodě,...), kterou obětujeme za kříže nás samých a naší farnost, za naše postoje k trpícím. Můžeme na ni pozvat také ostatní farníky (podle možností a situace).

Náměty na konkrétní úkol pro život

Zkuste si ve společenství stanovit na určitou dobu (týden, dva, měsíc...) nějakou konkrétní formu půstu, který budete obětovat za někoho trpícího nebo za obecné kříže. Nejde o žádného „bobříka“, kterým byste si dokázali, jak jste dobří, ale jde o krok lásky, sjednocení se s trpícími. Pokud zvolíte formu odřeknutí se něčeho, při které ušetříte nějakou korunu, můžete touto částkou pomoci tam, kde je potřeba. Například na nějaký projekt Papežských misijních děl, viz. www.missio.cz

Popřemýšlej, která oblast tvého života z víry je „křížem“ díky tvé nedůslednosti. Která rozhodnutí dostala trhlinu při první překážce, v čem nejčastěji děláš kompromisy? Vyber si jednu věc – kamínek v botě, který nejvíc tlačí - na kterou si dáš v následujícím týdnu pozor. Přizvi k tvému snažení každé ráno nejlepšího spojence – Ježíše Krista, svěť mu své odhodlání i svou slabost a popros o pomoc.

Myšlenkové shrnutí

- » Každý z nás neseme ve svém životě něco z Ježíšova kříže a zároveň na něm zanecháváme něco ze sebe sama.
- » Ježíš jde se svým křížem po našich cestách, bere na sebe naše obavy, problémy, utrpení, sjednocuje se s těmi, kteří jakkoliv trpí. Neexistuje životní kříž, ať malý nebo velký, který by Pán nesdílel spolu s námi.
- » V Kristově kříži se nachází všechna Boží láska, jeho nesmírné milosrdenství a učí nás, abychom vycházeli ze sebe samých, šli druhým naproti, podali jim ruku a hleděli na ně s milosrdenstvím a láskou.

4. Modlitba

Kříže světa můžeme Pánu předkládat v každé modlitbě a tak být činní při díle spásy po vzoru Mariině, Veronice či Šimonově a dalších.

Pomůcky: Kříž, na který budeme psát – ideálně z prken, ale může být i vystřižen z papíru, 1 větší svíce, fixy

Kříž dáme doprostřed modlící se skupiny, zapálenou svíci necháme zatím mimo pozornost.

Píseň

Přečteme 2 Kor 1,2-7

Vlastními slovy pronášejíme prosby za kříže světa; stačí říct, co je oním křížem, za který se chceme modlit. Tyto „kříže“ píšeme na náš kříž. Jako inspiraci můžeme vzít kříže, o kterých se zmiňuje papež František (viz výše).

Když byl dán dostatečný prostor, položíme na střed kříže svíci, která symbolizuje Kristovo světlo, vítězství.

Poté moderátor završí modlitbu v tomto smyslu:

Pane Ježíši Kriste, setkáváme se v životě s mnoha obtížemi i tragédiemi. Děkujeme, že se těmto událostem nevyhýbáš, děkujeme, žeš na sebe vzal kříž a že ve tvém kříži je naděje a síla pro každého trpícího. Vyznáváme, že zmrtvýchvstáním jsi ukázal, že máš řešení pro všechny kříže, děkujeme, že všechny tyto situace prozařuješ světlem naděje. Kež jsme uprostřed křížů světa a našich bližních lidmi víry a naděje, jako tvá Matka.

Zdravas Královno...

Píseň

část III. – VÍRA A POSLÁNÍ

VIII. JDĚTE

1. slova Františka

„Jděte! V těchto dnech jste tady v Riu mohli získat krásnou zkušenost setkání s Kristem a společného setkání s ním; mohli jste pocítit **radost z víry**. Zkušenost tohoto setkání však **nesmí zůstat uzavřena** v našem životě nebo v malé skupině farnosti, hnutí nebo vašeho společenství. Bylo by to jako vzít kyslík plameni. Víra je plamen, který je tím živější, čím více se sdílí, předává, aby všichni mohli poznat, milovat a vyznávat Ježíše Krista, který je Pánem života a dějin (srov. Řím 10,9).

Avšak, pozor! **Ježíš neřekl, chcete-li nebo budete-li mít čas**, nýbrž: ‘Jděte a získejte za učedníky všechny národy’. Sdílet zkušenost víry, dosvědčovat víru a **hlásat evangelium je mandát**, který Pán svěřuje celé církvi, i tobě. Je to příkaz, který se však nerodí z touhy po nadvládě nebo z touhy po moci, ale ze síly lásky, ze skutečnosti, že Ježíš jako první přišel mezi nás, dal nám nikoli něco ze sebe, nýbrž nám dal sebe celého. Dal svůj život, aby nás zachránil a prokázal nám Boží lásku a milosrdenství. Ježíš s námi nenakládá jako s otroky, nýbrž jako se svobodnými osobami, přáteli a bratry. Nejenom nás posílá, ale i provází, a během tohoto misijního poslání lásky je neustále při nás.

Kam nás Ježíš posílá? Neexistují hranice, ani omezení. Posílá nás ke všem. **Evangelium je pro všechny** a nikoli pouze pro některé. Není jenom pro ty, kteří se nám zdají bližší, vnímavější a přívětivější. Je pro všechny. Nemějte strach jít a nést Krista do každého prostředí, až na existenciální periferie, i za tím nevdálenějším, nejindiferentnějším.

Pán hledá všechny, chce, aby všichni vnímali vroucnost jeho milosrdenství a jeho lásky.

Církev potřebuje vás, vaše nadšení, kreativitu a radost, které vás charakterizují. Víte, kdo je nejlepší pro evangelizaci mladých? Jiný mladý. Touto cestou se všichni máte vydat.

(nedělní homilie)

2. Písmo

1 Kor 9,16-19.22-23

„Že hlásám evangelium, tím se chlubit nemohu; to je mi uloženo jako povinnost, a běda, kdybych ho nehlásal. Odměnu bych mohl čekat, kdybych to dělal z vlastního popudu. Když to však dělám proto, že to mám nařizeno, plním jen úkol, který mi byl svěřen. Jaká je tedy moje odměna? To, že hlásám evangelium, a nic za to nechci, takže se vzdávám práva, které mi evangelium poskytuje. Jsem nezávislý na všech, a přece jsem udělal ze sebe služebníka všech, abych tak získal tím větší počet lidí. U slabých jsem se stal slabým, abych získal slabé. Pro všechny jsem se stal vším, abych stůj co stůj zachránil aspoň některé. A to všechno dělám proto, abych zároveň s nimi získal podíl v dobrech evangelia.“

3. Metodika

Posadte se a jeden přečte slova papeže, nad kterými se budeme dále zamýšlet.

Témata k zamyšlení (společnému i osobnímu)

- » Je pro mě víra radostí, radostným životním stylem nebo má spíše nádech povinnosti, nutnosti a nejistoty? Zažil jsem radost z víry? V jakém okamžiku? Jak se to projevilo? Rozděлил jsem se o tento prožitek s někým dalším?

- » Co dělám pro šíření evangelia? Jaké je mé svědectví o Kristu? Co mi pomáhá a co mi překáží?
- » Jaká jsou ta „má prostředí“, kam chce Bůh skrze mě přijít? Jak jsem v nich přijímán? Které z nich vnímám jako nejotevřenější a proč, a které je v tomto smyslu uzavřené. Kde je pro mě ona „periferie“, na kterou mám také jít?

Návrh společné aktivity

myšlenka k rozvinutí

Každý máme důležité poslání – hlásat radostnou zvěst o Kristu. Z toho není nikdo vynechán či omluven. Jakým způsobem toto poslání vnímám, jak ho uskutečňuji ve svém životě? Jaký je můj postoj k tomuto úkolu?

pomůcky

Větší množství vystříhaných obrázků různého typu (nejlépe ze starých kalendářů – krajina, lidi, detaily rostlin, zvířat, města, cesty apod.), reprodukováná hudba (instrumentálka) pro podmalování samostatného zamyšlení.

průběh

- Po zemi rozložíme připravené obrázky.
- Úkolem každého bude zamyslet se nad vlastní realizací hlásání evangelia. Jak vypadá moje svědectví o Kristu? Jsem pokorný a radostný svědek nebo sebevědomý „všeználek“ a poučovatel? Přemyslím o tom, snažím se najít způsob nebo v této otázce dělám mrtvého brouka? Nehledám spíše výmluvy než způsoby? Snažím se jít dopředu byť po malých krůčcích nebo sedím na pařezu? Dokáži se rozdělit s ostatními o to, co se mi v této věci povedlo? Co mě motivuje, co mi brání?
- Pomůckou pro vyjádření nám může být právě symbolika nějakého obrázku, na kterém pomocí analogie vysvětlíme, jak je to s naší evangelizací. (např. vybral jsem si obrázek se značkou stop, protože mě zastavil neúspěch, zklamání a trochu se bojím, aby mě při dalším pokusu zase někdo nepřeválcoval. Ale už se rozhlížím

a sbírám síly, abych se znovu „rozjel“ dál, k dalším lidem. Nebo: Vybrala jsem si obrázek mladé rodiny s miminkem, protože prožívám velkou sílu lásky Boží i lidské a musím se o ni každý den dělit. Způsobuje to štěstí v očích mých i druhých lidí a vnímám jak se šíří do všech stran. To miminko je symbolem plodnosti této sdílené lásky. Atd...) Dejme si práci s rozvinutím symboliky a vynalézavým a barvitým přirovnáním.

- Na samostatné přemýšlení by nám mohlo stačit 15 min., můžeme ho podmalovat puštěním tiché reprodukovávané hudby. Potom můžeme každý představit a okomentovat ostatním vybraný symbol svého hlásání evangelia. Můžeme toto sdílení zpestřit také řízeným předáváním slova – ten, kdo domluví, předá slovo komukoliv dalšímu, kdo ještě nemluvil pomocí klubka vlny (lze použít i tenisák), které vybranému člověku hodí. Pokud by někdo svůj obrázek nechtěl komentovat, může ho jen ukázat a slovo předat dál.

Náměty na konkrétní úkol pro život

Napiš konkrétní prožitek radosti z víry nebo zkušenost z hlásání evangelia a pověš ji na signály (www.signaly.cz).

Svěřuj svoji víru i poslání hlásat svému andělu strážnému. Pošli ho před sebou do každého prostředí, ke každému člověku, ke kterému jsi poslán, zvláště tam, kde cítíš odmítání a uzavřenost nebo vlastní strach a neschopnost.

Shrnutí témat

- » Naši víru a radost z ní si nesmíme nechat pro sebe. Je to plamen, který se rozrůstá tím, že se sdílí a předává.
- » Každý jsme Ježíšem posláni hlásat evangelium všem lidem, ve všech prostředích, aby všichni mohli poznat, milovat a vyznávat Ježíše Krista, vnímat vroucnost jeho milosrdenství a jeho lásky.
- » Sdílet zkušenost víry, dosvědčovat víru a hlásat evangelium není žádná „doplňková aktivita“, ale mandát – příkaz pramenící ze síly lásky.

4. Modlitba

V dnešní modlitbě chceme zaznamenat, že jdeme životem jako ti, kteří v něm nacházejí Boží působení a o něm také svědčí.

Pomůcky: Bible, lístečky cca A6, tužky

Rozdat lístečky a tužky ještě před písní, najít žalm 78

Píseň

Modlitba žalmu 78.

Způsob je libovolný – střídání dvou polovin účastníků po verších nebo střídání chlapci a děvčata, všichni všechno...

Necháme chvílku tiché modlitby, každý se potichu modlíme znovu tento žalm a nahlas vyslovujeme slova či verše, která nás oslovují.

Žalm mluví o mnoha zkušenostech s Hospodinem. Nyní si vezmeme lísteček a pokusíme se jakoby pokračovat v žalmu tím, že popíšu, jak jsem poznal, že Bůh někde v mém životě nebo okolí jednal. Např. „Hospodine, mnoho času jsem věnoval učení, a přesto jsem si vůbec nebyl jistý před zkoušením. Volal jsem k tobě a vyslyšels mě, tobě budu děkovat a chválit tě.“

Pokud by někdo chtěl, může svůj text modlitby přečíst nahlas.

Píseň

Na závěr modlitby udělejme každý každému křížek na čelo a požehnejme mu na cestu – aby šel jako svědek Kristův.

IX. BEZE STRACHU

1. slova Františka

„Někdo by si mohl pomyslet: ‘Nemám žádnou speciální přípravu. Jak mohu hlásat evangelium?’ Drahý příteli, tvůj strach se moc neliší od toho, jaký strach měl Jeremiáš, když byl povolán Bohem, aby se stal prorokem: ‘Ach, Pane, Hospodine, neumím mluvit, neboť jsem ještě příliš mladý.’ Bůh vám říká to, co řekl Jeremiášovi: ‘Neboj se..., neboť já jsem s tebou, abych tě vysvobodil’ (Jer 1,7-8). On je s námi!

‘Nemějte strach!’ **Jdeme-li hlásat Krista, On sám nás předchází a vede.** Když posílal své učedníky na misii, slíbil: ‘Já jsem s vámi po všechny dny’ (Mt 28,20). A to platí také pro nás! Ježíš nás nenechává samotné, nikdy nenechá nikoho samotného! Vždycky nás provází.

A dále – Ježíš neřekl: ‘Jdi’, ale ‘Jděte’. **Jsme posláni společně.** Drazí mladí, vnímejte v tomto misijním poslání přítomnost celé církve a také společenství svatých. Když čelíme výzvam společně, pak jsme silní, objevíme zdroje, které jsme neuměli najít. Ježíš nepovolal apoštoly, aby žili o samotě, povolal je, aby tvořili skupinu, společenství.“ (nedělní homilie)

2. Písmo

1 Kor 1,26-31

„Jen se podívejte, bratři, komu se u vás dostalo povolání! Není tu mnoho moudrých lidí podle lidských měřítek, ani mnoho mocných, ani mnoho urozených. A přece: ty, které svět pokládá za pošetilé, vyvolil si Bůh, aby zahanbil moudré, a ty, kteří jsou ve světě bezmocní, vyvolil si Bůh, aby zahanbil mocné, a ty, které svět má za neurozené

a méněcenné, dokonce i ty, kteří nejsou vůbec nic, vyvolil si Bůh, aby zlomil moc těch, kteří jsou 'něco', aby se žádný smrtelník nemohl před Bohem vynášet. A od něho pochází to, že jste spojeni s Kristem Ježíšem. Jeho nám Bůh poslal jako dárce moudrosti, spravedlnosti, posvěcení a vykoupení. Tak se splnilo, co je v Písmě: 'Kdo se chlubí, ať se chlubí v Pánu.'“

3. Metodika

Posadte se a jeden přečte slova papeže, nad kterými se budeme dále zamýšlet.

Témata k zamyšlení (společnému i osobnímu)

- » Co ve mě ve vztahu k evangelizaci vyvolává strach? Bojím se svých slabostí, neznalosti, toho, že nemám potřebné dovednosti, neumím se vyjádřit apod. Nebo se bojím ztrapnění, výsměchu, znevýhodnění kvůli přiznání se ke Kristu?
- » Jak a skrze co si uvědomuji, že Bůh je se mnou? Je to pro mě příjemné vědomí a povzbuzení nebo také zdroj obav? Jak vnímám Boha – jako dobrého přítele nebo jako dohlížitele nebo jako... ?
- » Jsem dobrou součástí společenství a rád se podílím na jeho růstu nebo si držím odstup, jakási zadní vrátka? Jsem týmovým hráčem, záleží mi na jednotě s ostatními nebo si rád dělám věci sám a po svém? Umím ustoupit a hledat společnou cestu nebo prosazuji své názory a řešení?

Návrh společné aktivity

myšlenka k rozvinutí

Pro vytváření dobrého společenství, pro kvalitní spolupráci je důležité hledat to, co jednotlivé členy spojuje, ne to, v čem jsou odlišni. Vyžaduje to být vnímavý jeden vůči druhému, a to ke každému. Láskyplná pozornost jednoho k druhému upevňuje vazby, posiluje život jednotlivců i společenství, vytváří zázemí a přispívá ke zdaru společného poslání. Každý člověk je důležitý. Pokud někdo vypadne

z role, není na svém místě, pocítí to i všichni ostatní. Mohou kvůli tomu „zavravorat“, ztratit na nějakou dobu jistotu a stabilitu, ale pokud nezačnou panikařit, ustojí takovou situaci a dokonce mohou pomoci tomu, kdo „vypadl“, vrátit se znovu na své místo.

pomůcky

Velké klubko pevného provázku (nepřetrhne se při silnějším zatažení)

průběh

- Posadíme se do kruhu (nejlépe cca do 10 lidí, pokud je nás více, rozdělíme se do dvou či více kruhů). Jeden z nás vezme do ruky klubko provázku, na začátku udělá smyčku, aby se mu provázek lépe držel.
- Začneme vytvářet z provázku síť jako symbol toho, co nás spojuje. Ten kdo drží v ruce klubko si vybere někoho v kruhu, s kým má něco společné, řekne jeho jméno a pojmenuje onu skutečnost, kterou mají společnou (např. „házím klubko Honzovi, protože oba zpíváme ve škole,...“). Ten, kdo klubko chytí, uchopí provázek tak, aby byl napnutý a pokračuje stejným způsobem dál. Pokračujeme tak dlouho, dokud nacházíme to, co nás spojuje – ideální je, aby byl propojený každý s každým (ale pravdivě, na základě různých společných věcí – ne že se všichni propojí na základě jediné skutečnosti, např. že se společně připravovali na biřmování). Nezůstaňme také u povrchních věcí, jako např. že oba máme černé ponožky nebo vlasy na ježka. Zkusme zajít k důležitějším věcem – např. že čteme pravidelně Písmo, zastáváme lektorskou službu při liturgii, staráme se o ministranty, máme rádi modlitbu Taizé apod.
- Když dokončíme tvorbu sítě, držíme jednou rukou pevně své úchyty provázku, opatrně vstaneme a druhou rukou přesuneme každý svou židličku před sebe – pod síť z provázků, abychom za sebou měli volný prostor. Upravíme rozestupy tak, aby všechny provázky byly v rámci možností napnuté. Stojíme pevně na místě a zkusíme se současně opatrně „zaklonit“. Síť z provázků se napne, ale měla by všechny udržet, protože každý je držen všemi.

- Potom určíme jednoho z nás, který zatímco všichni budou zaklonění, držení sítí, pustí náhle všechny své úchyty. Provázky na něho napojené se povolí a vyvolá to řetězovou reakci. Celá síť se stane nestabilní, ale pokud byl spojen každý s každým, při troše snahy ostatní situaci ustojí.
- Krátce shrňme symboliku a převedme ji do reálného života společnosti.

Náměty na konkrétní úkol pro život

- » Rozhlédni se ve škole, jestli kolem tebe nejsou nějakí další křesťané. Pokud někoho najdeš, seznam se s ním a zkuste se např. 1x týdně setkat (třeba půl hodiny před vyučováním apod.) ke společné modlitbě za spolužáky a učitele, za sebe navzájem, abyste byli dobrými svědky Krista.
- » Nabídněte se jako společenství k pomoci při nějaké evangelizační aktivitě ve farnosti, případně buďte jejími iniciátory – např. Noc kostelů, adventní a vánoční programy pro veřejnost, sousedské odpoledne, program pro obyvatele domovů pro seniory, farní čajovna, atd.

Shrnutí témat

- » Když Bůh člověka povolává, také ho vybavuje potřebnými schopnostmi a hlavně slibuje svoji stálou přítomnost. On nás předchází a vede, proto nemusíme mít strach.
- » K misijní činnosti jsme posláni společně, jako církve včetně společenství svatých. Když tvoříme společenství, pak jsme i v evangelizaci silní a objevujeme zdroje, které bychom jinak neuměli najít.

4. Modlitba

V modlitbě můžeme nacházet bezpečí a vědomí toho, že nejsme sami.

Pomůcky: Bible, „baličák“ – aspoň formát A2 – dle počtu účastníků, fixy, větší svíce, čajovky

Baličák položíme doprostřed modlící se skupiny, zapálenou svíci necháme zatím mimo pozornost, čajovky necháme nezapálené v blízkosti baličku.

Píseň

Přečteme biblický text Jer 1, 7

Co je mým strachem, když mám hlásat evangelium, přiznat se k víře?(např. neznalost, strach o svou image, výsměch, věk, málo zkušeností, osamocenost, trapnost, není to pro mě důležité atd.)

Tyto strachy a obavy sepisujeme na baličák.

Se slovy: Nemějte strach – já jsem s vámi po všechny dny, praví Ježíš (Mt 28,20), postavíme doprostřed svíci, která symbolizuje Krista – Světlo.

Každý teď můžeme zapálit od této svíce čajovku a poprosit, aby Pán vstoupil do mých strachů a zbavil mě jich nebo mi je pomohl překonat. Mohu prosit za obavu, kterou napsal někdo jiný. U jedné „obavy“ může být více čajovek, tady prosby se mohou opakovat. Každý může použít více čajovek – podle zvážení moderátora modlitby.

Závěr: text 1Kor 1, 28-31

Píseň

X. SLOUŽIT

1. slova Františka

„‘Zpívejte Hospodinu píseň novou’ (Žl 96,1). Co je tato nová píseň? Nejsou to slova, ani melodie, ale píseň vašeho života, svolení ke ztotožnění vašeho života s životem Ježíšovým, osvojení si jeho cítění, jeho myšlení, jeho jednání. Ježíšův život je životem pro druhé. Je životem služby.

Kvůli hlásání Ježíše se Pavel stal ‘služebníkem všech’ (1 Kor 9,19).

Evangelizovat znamená **dosvědčovat v první osobě Boží lásku, překonávat svoje sobectví, sloužit, sklánět se k bratrům a mýt jim nohy**, jako to činil Ježíš.

Kdo evangelizuje, je sám evangelizován, a kdo předává radost z víry, radost dostává. Drazí mladí, po návratu do svých domovů nemějte strach být velkodušní vůči Kristu, dosvědčovat jeho evangelium. Nést evangelium znamená nést Boží moc, vytrhávat a hubit zlo a násilí, ničit a bořit překážky sobectví, netolerance a nenávisti, stavět nový svět.“ (nedělní homilie)

„Budte stále velkodušní vůči Bohu i bližním, nic se tím neztrácí, ba dokonce se získá obrovské bohatství života!

Bůh volá k definitivním rozhodnutím, má pro každého svůj plán. Odhalit jej a **odpovědět na vlastní povolání znamená kráčet ke šťastné seberealizaci**. Bůh nás všechny volá ke svatosti, k životu, jakým žije On, ale pro každého má jednu určitou cestu.

Někteří jsou povoláni posvěcovat se založením rodiny skrze svátost manželství. Někdo dnes říká, že manželství ‘není v módě’. V této kultuře dočasného a relativního mnozí říkají, že je důležité ‘užít si’ tuto chvíli, že nemá cenu zavazovat se na celý život, přijímat definitivní rozhodnutí ‘navždy’, protože se neví, co přinese zítřek. Já vás však

žádám, abyste byli revolucionáři. Prosím vás, abyste šli proti proudu; ano, žádám vás, abyste se v tomto vzepřeli takovéto kultuře dočasnosti, která se domnívá, že nejste s to vzít na sebe odpovědnost, že nejste schopni opravdu milovat. Mám důvěru ve vás mladé a modlím se za vás. Mějte odvahu ‘jít proti proudu’. A mějte také odvahu být šťastní. Jiného volá Pán ke kněžství, aby se mu naprosto daroval a miloval všechny lidi srdcem Dobrého Pastýře.

Další volá ke službě druhým v řeholním životě, aby se v kláštřech oddali modlitbě za dobro světa, aby se v různých oblastech apoštolátu rozdali všem, zvláště těm nejpotřebnějším.

Nemějte strach z toho, že vás Bůh volá! **Stojí za to říci Bohu ‘ano’** (jako to udělal Samuel). **V něm spočívá radost.**“ (dobrovolníkům)

2. Písmo

1 Sam 3, 1-10

„Chlapec Samuel přisluhoval Hospodinu pod Elim. Hospodin mluvil v té době zřídka a vidění nebylo časté. Jednoho dne spal Eli na svém místě; oči se mu počaly kalit, takže přestával vidět. Hospodinova lampa nebyla ještě zhasnuta a Samuel spal ve svatyni, kde byla Boží archa. Tu Hospodin zavolal: ‘Samueli!’ On odpověděl: ‘Tady jsem.’ Běžel k Elimu a řekl: ‘Tady jsem, volal jsi mě.’ On pravil: ‘Nevolal jsem tě, vrať se a spi.’ Šel tedy spát. Hospodin zavolal podruhé: ‘Samueli!’ Samuel vstal, šel k Elimu a řekl: ‘Tady jsem, volal jsi mě.’ On odpověděl: ‘Nevolal jsem tě, synu můj; vrať se a spi.’ Samuel totiž neznal Hospodina, protože se mu Hospodin ještě nezjevil ve slově. Hospodin zavolal opět Samuela, potřetí. Vstal tedy, šel k Elimu a řekl: ‘Hle, tady jsem, volal jsi mě.’ Tu Eli pochopil, že chlapce volal Hospodin. Eli proto řekl Samuelovi: ‘Jdi spát. Bude-li pak volat, řekni: ‘Mluv, Hospodine, tvůj služebník poslouchá.’ Samuel tedy šel spát na své místo. Hospodin přišel, zastavil se a volal jako dříve: ‘Samueli, Samueli!’ A Samuel řekl: ‘Mluv, tvůj služebník poslouchá.’“

3. Metodika

Posaďte se a jeden přečte slova papeže, nad kterými se budeme dále zamýšlet.

Témata k zamýšlení (společnému i osobnímu)

- » Je můj každodenní život životem pro druhé? Jsem pozorný ke svému okolí a ochotný „přiložit ruku k dílu“. Je má služba nezištná, motivovaná láskou k Bohu a bližnímu? Nebo hraje roli vnější dojem, dobrá křesťanská image, případná pochvala, ocenění...? Jak překonávám svoji nechuť, lenost, sobectví?
- » Co hraje roli v mých každodenních rozhodováních? Racionální úvaha, hlas svědomí, aktuální emoce, stres, mínění okolí, aktuální okolnosti, ...? Co vítězí? Zajímá mě, co na to desatero, povinnosti stavu, okolnosti? Vnímám vůli Boží jako recept nebo jako omezení?
- » Co pro mě znamená vědomí, že Bůh mě volá ke svatosti a ke konkrétní životní cestě? Je to pro mě radost, jistota a každodenní program? Nebo určitý strašák, obtížný úkol, před kterým zavírám oči a bráním se z obavy o svoji svobodu? Modlím se za rozpoznání Božího plánu se mnou a za ochotu k jeho naplňování? Důvěřuji, že Bůh mi skrze tento plán projevuje svoji lásku a nabízí plnohodnotný život? Nemám tendenci „vysmeknout se“ a vzít svůj život do svých rukou, podle svých představ?

Návrh společné aktivity

myšlenka k rozvinutí

Bůh má pro každého člověka připravenou konkrétní životní cestu. Mnohé zve do manželství, jiné ke kněžství nebo k zasvěcenému životu. Jaké jsou tyto cesty? Jaké radosti a těžkosti nás na nich čekají? Vydát se na jakoukoliv z nich vyžaduje ochotu naslouchat, schopnost rozlišovat, odvahu rozhodnout se, vzít na sebe závazek a věrně nést důsledky rozhodnutí. Současná mentalita nám ale spíše radí „nevaž se, odvaž se“.

pomůcky
Papíry a tužky

průběh

- Vytvoříme tři skupiny, jejichž úkolem bude ujmout se jedné životní cesty (manželství, kněžství, zasvěcený život) a stát se jejími „obhájci“. Dělení může být buď nahodilé (přibližně stejně velké skupiny) nebo zájmové – tedy, že si každý vybere skupinu podle tématu, které ho zajímá (různě velké skupiny).
- V každé skupině si připravíme „obhajobu“ vybraného nebo přiděleného povolání tím, že si formulujeme odpovědi na následující otázky:
  - 1) Co nás motivuje pro toto povolání? Které motivy jsou dobré a které špatné?
  - 2) Jaké jsou jeho cíle a přínos?
  - 3) Jakou výbavu (předpoklady) pro život na této cestě potřebujeme?
  - 4) Co je pro toto povolání ohrožením? (vnitřní i vnější)Adresáty naší obhajoby budou naši vrstevníci, spolužáci, kamarádi.
- Dále si připravíme (vhodnou, pozitivní) reklamu (slogan, píseň, scéna, apod.)
- V další části předneseme ostatním obhajobu svého povolání, přičemž ostatní potom mohou klást doplňující otázky (např. max. 5 otázek ke každému povolání). Nejde o to, aby tento „dialog“ byl vyhoceně konfrontační, ale abychom se učili vyjádřit a obhájit své názory a zároveň si ujasnit vlastní pochybnosti – těžko se obhájuje to, s čím nejsem sám ztotožněn. Na závěr odprezentujeme svoji reklamu.
- Tuto aktivitu můžeme obohatit situačním rámcem – například druhou část pojmout jako „tiskovou konferenci“ (možné upravit prostředí, použít rekvizity, techniku,...)

Náměty na konkrétní úkol pro život

- » Uspořádejte si spolu pouť za nalezení a realizaci osobního povolání každého z vás.
- » Pozvěte si na setkání postupně nějaký manželský pár, kněze, řeholníka (řeholnici), aby vám svědčili o jejich povolání.

Shrnutí témat

- » Ježíšův život je životem pro druhé, životem služby. Jsme pozváni, abychom ho následovali a velkodušně dosvědčovali jeho evangelium – nesli Boží moc, vytrhávali a hubili zlo a násilí, ničili a bořili překážky sobectví, netolerance a nenávisti, stavěli nový svět.
- » Bůh volá ke svatosti všechny lidi, ale pro každého má svůj plán, jednu určitou cestu a volá nás k definitivním rozhodnutím – navzdory současné kultuře dočasnosti. Odhalit tento plán, vzít na sebe odpovědnost a odpovědět na osobní povolání, znamená kráčet ke šťastné seberealizaci. Stojí za to říci Bohu ano – v něm spočívá radost.

4. Modlitba

V modlitbě nacházíme sílu k rozhodnutí žít po vzoru Krista a vidět velké věci, které pro nás Bůh připravil.

Pomůcky: Bible, pro každého jeden provázek (cca 50 cm), žluté a zelené lístky (pro snazší práci v jednom místě proděrované), větší svíce

Uprostřed hoří svíce. Každý má svůj provázek. Lístky jsou na místě dostupném všem.

Píseň

Modlíme se společně hymnus Flp 2, 5-11

Na žluté lístky píšeme, jak vypadá nebo jak si představuji život s Bohem např. naplněný, radostný, veselý, pokojný, v hojnosti atd. (srov. Flp 2, 9)

Tyto lístky navazujeme na jeden konec provázku.

Během toho moderátor může pronést tuto modlitbu:

Pane, stojím před Tebou a chtěl bych, aby tady bylo všechno, čím žiji. Ty mě dokonale znáš. Vždyť jsi mě celého stvořil. V mém životě není nic, co bych nedostal od Tebe. Tyto ruce, celé mé tělo, všechny moje schopnosti a nadání. Můj život a jeho smysl. A tak to chci teď všechno přinést před Tebe. Všechny mé úspěchy i pády, všechny mé vztahy, které prožívám, touhy, otázky, hledání mého srdce, všechny zmatky a nejasnosti. Ty se vším počítáš. Díky Pane, že mě přijímáš takového, jaký jsem. Nemusím nejdříve na sobě dlouho a tvrdě pracovat, abych se mohl ukázat před Tvou tváří. Mohu přijít hned. Takový jaký jsem. Nechci se lopotit se svým životem jen sám a spoléhat jen na sebe. Chci se úplně vrhnout do Tvé náruče. Víím, že Ty jsi ten nejlepší průvodce a přítel. Tak na mě, prosím, pohlédni. Chci dělat všechno s Tebou a pro Tebe. Tak, Pane, že budu v životě opravdu šťastný.

*Na zelené lístky píšeme naše **prosby za ochotu a odvahu** sloužit po Ježíšově vzoru (např. „Dej mi, prosím, ochotu navštívit častěji nemocnou tetu.“) a schopnost najít a rozhodnout se pro životní cestu, na níž mě Pán volá.*

Zelené lístky navazujeme na druhý konec provázku.

Nyní pokládáme provázky tak, že žlutými lístky jsou blíže ke svíci.

Návrh modlitby: Bože, ty sám jsi naším cílem. U tebe, ve tvé blízkosti je život v plnosti, v radosti, štěstí a naplnění. Děkujeme ti, že každého z nás voláš po originální cestě a prosíme tě, abychom touto cestou kráčeli s rozhodností našeho Mistra a Pána Ježíše Krista.

Moderátor zakončí souvislou citací dvou biblických veršů: „Mluv, tvůj služebník poslouchá.“ (1Sam 8, 10b) Vtom jsem uslyšel hlas Panovníka: „Koho pošlu a kdo nám půjde?“ I řekl jsem: „Hle, zde jsem, pošli mne!“ (Iz 6,8)

Píseň

